

Lélekkel és értelemmel II.

**Az új református énekeskönyv
második előkészítő füzeté**

92 új ének

Előkészítette
a GK Liturgiai és Himnológiai Bizottsága

Kiadja a MRE Zsinati Hivatala
Budapest, 2018

Tartalom

Bevezetés
Istentiszteleti rend
Énekek
ÜNNEPEK
- Advent
- Karácsony, vízkereszt
- Óév, újév
- Böjti idő
- Nagyhét
- Húsvét
- Áldozócsütörtök
- Pünkösöd
- Szentháromság
- Egyház, reformáció
- Örök élet
ISTENTISZTELET
- Keresztelő
- Úrvacsora
- Esküvő
NAPKÖZBEN
- Asztali áldás
- Este
ZSOLTÁRI ÉNEKEK
KERESZTYÉN ÉLET
- Dicséret, hálaadás
- Bűnbánat, megtérés
- Hitvallás, bizodalom
- Ifjú egyház

Forrásjegyzék
Betűrendes mutató

Bevezetés

Az elkészült énekfüzet jelentős lépés az új énekeskönyv felé vezető úton, mellyel a bemutatáson túl immár az itt közzétett énekek *megtanulását* és a *gyülekezeti használatát* is szeretnénk segíteni, megvalósítani.

A közel száz ének elrendezésénél már jól kirajzolódnak új énekeskönyvünk alapvető énekcsoportjai, mely jellemző módon az ünnepekhez, ünnepkörökhöz és az istentisztelet elemeihez kapcsolódásban nyilvánul meg. Régebbi énekeinknél ez a liturgikus-funkcionális kötődés az erősebb, míg az újabb énekeknél az utóbbi évszázadban inkább a tematikus szempont érvényesül. Az előbbiek az istentisztelet, az utóbbiak jobbára a bibliakörök, a gyülekezet korosztályi, vagy rétegalkalmainak énekei. Egyes énekek esetében a kettő közötti átjárhatóság sem tagadható, de használatuk elsősorban az istentisztelet második részében, az ígére felelő, reflexív szakaszban helyénvaló.

Különleges, új fejezet az utolsó, mely az *Iffjú egyház* címet kapta. A francia reformátusok legújabb énekeskönyvéből vett megnevezés nemcsak azokra az énekekre utal, melyeket az ifjúsági kategóriába sorolunk. Tágabb értelemben ezek a törzsanyagtól stílusukban és/vagy témájukban eltérő énekek, melyek legértékesebb és széles körben használt vagy ajánlott darabjait meggyőződésünk szerint az énekeskönyv is tartalmazhatja. „*Nem az tehát elsősorban a kérdés, hogy minek van és minek nincs helye, hanem inkább az, hogy minek hol van a helye?*” – állapítja meg erről a *Lélekkel és értelemmel* első füzete.

Énekeskönyvünk megújítása kapcsán vannak, akik teljesen új tartalmú, az eddigitől eltérő gyűjteményt szeretnének kezükbe venni, mások pedig az értékek megóvása miatt inkább azt kívánják, hogy legyen minél kevesebb a változtatás. Füzetünk mindkét – féltést tükröző – elvárást igyekszik szem előtt tartani.

A fent említett új énekek beemelése mellett a régi értékek megőrzésére, sőt azok bővítésére is példát mutat gyűjteményünk, mindenekelőtt a „*Zsoltári énekek*” fejezetben szereplő reformációkori dicséretekkel. A zsoltáros dicséretetek egy helyre sorolása többek évek óta hangoztatott kívánsága. A kérés indokolt, hiszen régi énekeskönyveink is

külön kezelték e műfajt. A *Psalmusokból való isteni dicséretetek* cím alatt már a kezdet kezdetén, Huszár Gál 1560-ban, Debrecenben megjelent énekeskönyvében 37 zsoltárdicséretet találunk, melynek száma már az évszázad végére ennek kétszeresére gyarapodott. Ezek a *magyar zsoltárok* tehát a Szenci-fordította zsoltároknál is régebbi, a reformációban gyökerező énekörökségünk. Külön csoportba rendezésük távolról sem a genfi zsoltárok helyettesítését szolgálja, sokkal inkább a zsoltárok szélesebb körű, gyakoribb használatát segítik. A zsoltárokat nem csak megbecsülnünk kell, hanem énekelnünk is, hiszen azokkal – ahogyan Kálvin külön kihangsúlyozza – Isten maga tanít bennünket imádkozni. Mindenképpen hasznos tehát, ha kiemelt, elkülönített helyet kapnak új énekeskönyvünkben, de az istentiszteleteken is. Bízunk benne, hogy e gondosan kiválasztott hét zsoltár (12, 84, 91, 95, 103, 119, 121.) segítségével Kálvin nyomán újra tanulhatjuk a zsoltáros lelkiületű imádkozást.

Sokan kérdezik, hogy hol van a zsoltárok helye az istentiszteleten? Istentiszteleteinken különösen a főének adhat alkalmat egy-egy zsoltárdicséret végigéneklésére, de a reggeli és esti áhítatok, valamint a hétközi istentiszteletek még alkalmasabb területe lehet e műfaj kibontakozásának. Ezért szükséges az énekek mellett a liturgia megújítása is, melyhez útmutatást ad a bevezető után található minta. Meggyőződésünk, hogy többet énekelnénk zsoltárokat, ha azok szövege közelebb kerülne hozzánk. Ezért az említett zsoltárparafrázisok szövegét szakértőink átnézték és ahol szükségesnek látták, módosítási javaslatot tettek. Nem tűnt el a szövegek archaikus, objektivitásukban igen erőteljes stílusa, de a megértést nem akadályozza a régies nyelvezet.

Jelen gyűjteménybe felvett énekek elbírálásánál – a teológiai, irodalmi és zenei mércét is figyelve - a következő fontos elveket tartottuk szem előtt:

1. Használhatóság. Újdonságuk, néha újszerű stílusuk ellenére is jól énekelhetők a dallamok és érthető, használható a szövegük.
2. Az új dallamok mérsékelt száma. Az új énekek harmadrészben énekeskönyvi dallamot használnak vagy alternatívaként arra is énekelhetők. Az énekanyag másik egyharmada általánosan ismert dallamokat használ, így valójában csak egyharmad részben kell új dallamokat megtanítani a gyülekezetekben.

3. Zenei örökségünk megbecsülése. Régi énekeknél elsődlegesen az eredeti szövegforráshoz igazodtunk, az érthetőség és énekelhetőség szempontjának egyidejű érvényesítésével.

4. Hazai testvéregyházakkal közös énekek. A teológiai-irodalmi-zenei hármás mérce szem előtt tartásával figyeltünk arra, hogy ez a csoport is bővüljön.

5. Jelenlegi énekeskönyvünk egykori szerkesztési elveihez hasonlóan most is törekszünk arra, hogy az európai- és világkeresztyénység legfontosabb énekeit – megfelelő mértékben és meggondolást követően – mi is felvegyük énekeskönyvünkbe.

Gyűjteményünk közzétételével párhuzamosan a fenti irányelvek szerint tovább folytatjuk az énekeskönyv új anyagának kidolgozását, melyhez továbbra is várjuk a konkrét javaslatokat, észrevételeket.

Az új énekek megtanulása és használata tervszerűséget, odaszánást és odafigyelést igényel. Az új énekeskönyv meggyökerezése biztosan több éves – országos viszonylatban akár évtizedes – feladat. E második előkészítő füzet közzétételével együtt partnerként keresünk olyan gyülekezeteket (lelkészeket, kántorokat), akik vállalják, hogy tervszerűen használják a gyűjteményt, megtanulják és a gyülekezeti repertoárba beépítik annak anyagát. Várjuk jelentkezésüket az enekeskonyv@reformatus.hu címen.

Szeretnénk partnereinkkel folyamatos kapcsolatot ápolni, hogy visszajelzéseket kapjunk tőlük, és megoszthassák velünk tapasztalataikat, javaslataikat. Számítunk az egyéni véleményekre is, *hogy a lehető legjobb döntések nyomán szülessen meg új református énekeskönyvünk.*

Istentiszteleti rend

a GK Liturgiai Bizottsága ajánlása alapján

Az énekeskönyv és a liturgia megújítása párhuzamosan halad, így az alábbiakban mintát adunk azok számára, akik istentiszteleti rendjükben is szívesen próbálják ki a megújult formát. Az utóbbi években kidolgozott és több kiemelt, országos jelentőségű istentiszteleten is alkalmazott liturgia három fő jellemzőt hordoz, melyek *a kálvini mintához közelítik istentiszteletünket*. Az első az Isten rendelésével szembesülés, a bűnvallás és a kegyelemhirdetés, mely a kálvini istentiszteletnek is szerves része volt. A második fontos elem a teljes Szentírásból hangzó és annak belső bizonygató jellegére mutató kettős lekiáltás. Az új istentiszteleti rend harmadik fontos eleme a Krisztus áldozatára emlékeztető sákramentumokért való mindenkoros hálaadó megemlékezés és a háládatosságra emlékeztető imádság elmondása kötött formában. A liturgiai bizottság egyik fontos törekvése, hogy ha az istentisztelet úrvacsora nélküli, akkor is emlékezzünk meg annak megújító, megerősítő áldásairól. Bővebb részleteket, mintákat az egyhazzene.reformatus.hu/liturgika oldalon talál az érdeklődő.

ELŐKÉSZÜLET

Prelúdium (orgonajáték, gyülekező ének)

BEVEZETŐ RÉSZ

Igei köszöntés, Fohász

Kezdőének (a gyülekezet válasza)

ISTEN SZÍNE ELÉ ÁLLÁS (Coram Deo)

Isten rendelése – Bűnvallás – Kegyelemhirdetés

Hálaadás a kegyelemért (gyülekezeti ének, esetleg kórustétel)

OLVASOTT IGE

Ószövetségi olvasmány

Zenei tétel (énekkar, hangszeres zene vagy gyülekezeti ének)

Újszövetségi olvasmány

Válasz az ígére (gyülekezeti ének, ének-zenei tétel)

Imádság

HIRDETETT IGE

Igehirdetés előtti ének

Szószéki köszöntés

Textus

Igehirdetés

Válasz az igehirdetésre - (ének, esetleg kórustétel)

IMÁDSÁGOS RÉSZ

Imádság, Csendes ima

HITVALLÁS ÉS HÁLAADÁS – ÚRVACSORAVÉTELEL

A gyülekezet szokásos rendje, vagy az alábbi forma szerint.

Gyülekezeti ének (esetleg kórustétel)

Imádság a Szentlélekért

Szereztetési ige

Úrvacsorai imádság

Istennek Báránya - 183. dicséret

Apostoli hitvallás

Személyes vallástétel (kérdések)

Bűnbocsánat meghirdetése

Meghívás az úrasztalához

Úrvacsoravétel (közben gyülekezeti ének, orgonajáték, kórustétel)

Intelem, Hálaadó imádság, Mi Atyánk

HITVALLÁS ÉS HÁLAADÁS – ÚRVACSORAVÉTEL NÉLKÜL

Mi Atyánk

Adjunk hálát az Úrnak... 501,1,3,8 (állandó ének)

Hálaima a sákramentumok áldásaiért, hálaáldozat felajánlása

Hálát adunk Neked Urunk Jézus Krisztus, hogy hirdetett Igédet megerősítet a sákramentumok pecsétjével is és ezzel kiábrázolod a Veled és egymással való egységünket: „Mert egy a kenyér, egy test is vagyunk sokan, mert mindnyájan az egy kenyérből eszünk. Mert egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség, és mindnyájunkat egy reménységre hívtál el.”

Hálaadással emlékezünk meg arról is Istenünk, hogy minden jó adomány és tökéletes ajándék tetőled száll alá a világosság Atyjától. Fogadd el, amikor ezért önmagunkat ajánljuk fel először a Te dicsőséged és felebarátaink javának szolgálatára. Szavainkkal és életünkkel szeretnénk Jézus Krisztus nevére vallást tenni a mindennapi élet istentiszteletében, ezért küldetésünk betöltéséhez Szentlelked erejét kérjük. Fogadd el hálánk jeleként felajánlott adományainkat is egyházad javára és országod építésére. Ámen!

Apostoli hitvallás

BEFEJEZŐ RÉSZ – MINDKÉT ESETBEN

Hirdetések

Isten dicsőítése (záróének)

Himnusz (helyi szokás szerinti gyakorisággal)

Áldás, Postludium

ÜNNEPEK Advent

1. Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő!

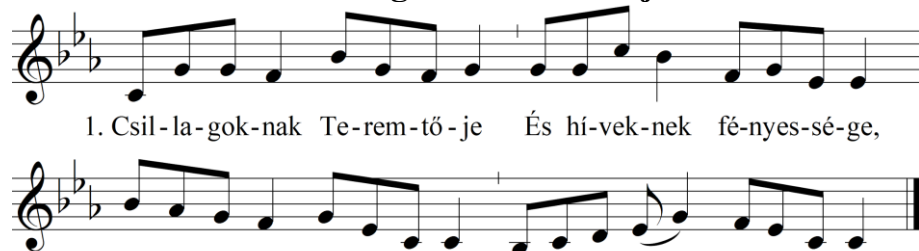

2. Megnyílt az ég harmatozva
Megváltónkat, hogy lehozza.
Ég felhői, nyíljak szét,
Hozva Jákob fejedelmét!
3. Föld, virulj ki, völgyön-halmon
Viruló zöld hadd fakadjon!
Nyílj ki, földnek szép Virága,
Dávid háza nagy Királya!
4. Ó, fényes Nap, ó, szép Csillag,
Téged vágyunk mi látni csak.
Kelj fel, Napunk, fényességed
Űzze el a sötétséget!

Jézus Krisztus a világ világossága, reá figyelünk, Őt várjuk az adventi időben.

Világosságra vágyakozásunkat fejezi ki az adventi gyertya meggyújtása is. Magyar egyházi énekkincsünk egyik legszebb példája az ünnepkör egyik fontos prófétai igéjére utal: „Egek, harmatozzatok a magasból...” (Ézs 45,8)

2. Csillagoknak teremője

1. Csil-la-gok-nak Te-rem-tő-je És hí-vek-nek fē-nyes-sé-ge,

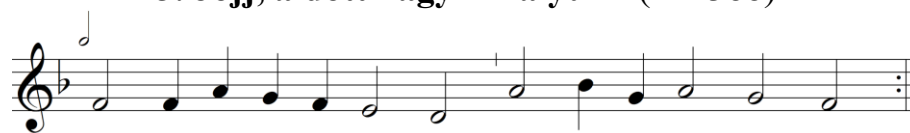

Krisztus, min-den Meg-vál-tó-ja, Légy ké-ré-sünk meg-hal-ló-ja!

2. Ki világon könyörűlven,
Örök halált eltérítven
Meggyógyítád e világot,
Hozván néki orvosságot.
3. E világnak alkonyatán,
Idejének végét látván,
Dicsőséges Szentlélektől
Szűz méhében testet öltél.
4. A te erős hatalmadnak
Minden térdek meghajolnak,
Földiek és mennyekiek
Úrnak vallják fölségedet:
5. A nap felkél és elnyugszik,
A hold szépen fényeskedik,
Csillagok is világolnak,
Híven tartják ő útjukat.
6. Szentséges Úr, téged kérünk,
Jövő Bíránk és Életünk:
E napokban őrizz minket,
Védd Sátántól híveidet!
7. Hálát adjunk az Istennek,
Atya, Fiú, Szentléleknek,
Három személy fölségének,
Egymivoltú Istenségnek!

„Kezdetben volt az Ige... minden általa lett”(Jn 1,1,3). Ez a 6. században keletkezett himnusz Isten örök tervét adja elénk. A teremő Isten előtt hódolunk, aki Krisztusban közel jött hozzánk. A dallam erdélyi népi gyűjtésből származik, és rokon 273. dicséretünk dallamával, így akár arra is énekelhető.

3. Jöjj, áldott nagy Királyunk (RÉ 388)

1. Jöjj, ál-dott nagy Ki-rá-lyunk, Szí-vünk csak té - ged vár,
Ú - jítsd meg szent egy-há - zad, A go-noszt üzd el már!

Add i - géd tisz - ta fé - nyét, Gyűjtsd fel szí-vünk re-mé - nyét,

Ó, Jé-zus, jöjj hoz-zánk!

2. Ha elcsűgged a lelkünk,
Te adsz reménységet,
Ha megfárad a testünk,
Elnyerjük erődet.
Meváltónk, arra kérünk,
Védd, óvjad az éltünk!
Ó, Jézus, jöjj hozzánk!

Énekeskönyvünk eddig alig énekelt 388. dicsérete adventi szöveggel. (Lásd még a 11. sz. éneket.) A dallam az egyik első protestáns énekeskönyvből való, 20. századi szövege pedig a reformáció korában is fontos gondolatot hangsúlyoz: mindannyiunk élete Isten megújító kegyelmére szorul. Reformáció ünnepén is alkalmas kezdő ének.

4. Áldott az egek Ura

Énekelhető a 303. dicséret (Jöjj, népek Megváltója) dallamával is.

1. Ál - dott az e - gek U - ra, Szent, i - gaz min - den sza - va,

Mert Fi - át, ím, el - küld - te A mi üd - vös - sé - günk - re.

2. Serege az atyáknak És a szent prófétáknak
Amit kívánt s hirdetett, Ím, mind beteljesedett.
3. Sion üdve, nagy Király, Érettünk a földre száll,
Hogy legyen mi Megváltónk, Istennél közbenjárónk.
4. Jövel, gyengék ereje! Áldlak, üdvöm kútfeje.
Jöjj, egyenged te magad Én szívemhez utadat!
5. Szállj hozzám, dicső Király, Tőlem soha el ne válj,
Jöjj, tisztítsd meg szívemet, Gyomláljad ki vétkeket!
6. Ó, élet Fejedelme, Ha eljössz ítéletre,
Add, jobboldra juthassak, Mint híved megállhassak!

Az ének alapvetően hálaadás, de tanúságtétel és imádság is egyben. Isten szeretetért adunk hálát, e szeretet kiadásáért és beteljesüléséért könyörgünk, és azért, hogy Isten, aki velünk van, egyengesse utunkat, és célba juttassa életünket.

5. Jövel, jövel, Immánuel

1. Jö - vel, jö - vel, Im - má - nu - el, Csak té - ged á - hit

Iz - rá - el. És hoz - zád só - hajt un - ta - lan, Mert

Is - ten hí - ján hon - ta - lan. Ör - vendj, ör - vendj, ó

Iz - rá - el, Hogy el - jö - vend Im - má - nu - el!

2. Jövel, ó, Jessze vesszeje, És állj a Rossznak ellene!
A mélyből, mely már eltemet, S a tűzből mentsd ki népedet!
Örvendj, örvendj, ...
3. Jövel, jövel, ó, Napkelet, Hogy megvigasztald népedet:
Törd át a sűrű éj ködét, És oszlasd gyászat szerteszét!
Örvendj, örvendj, ...
4. Jöjj, Dávid kulcsa, nyisd ki hát Az égi otthon ajtaját,
A mennyországba tárj utat, És rekeszd el a poklokat!
Örvendj, örvendj, ...
5. Jövel, jövel, ó, Adonáj, Ki Sínáj hegyről szólalál,
Hogy törvényt hagyjál népedre, Jöjj, fenségednek teljébe!
Örvendj, örvendj, ...

Advent utolsó hetének gondolatait idézik az ének versei, melyek a várva várt Megváltót ószövetségi előképeken, próféciaák adta neveken szólítják meg. Az eredetileg hét szakaszból álló könyörgés a 18. században nyert verses feldolgozást, és Kodály Zoltán 1944 világháborús adventjén keletkezett kórusművével vált nálunk ismertté.

6. A jöttöd miként várjam

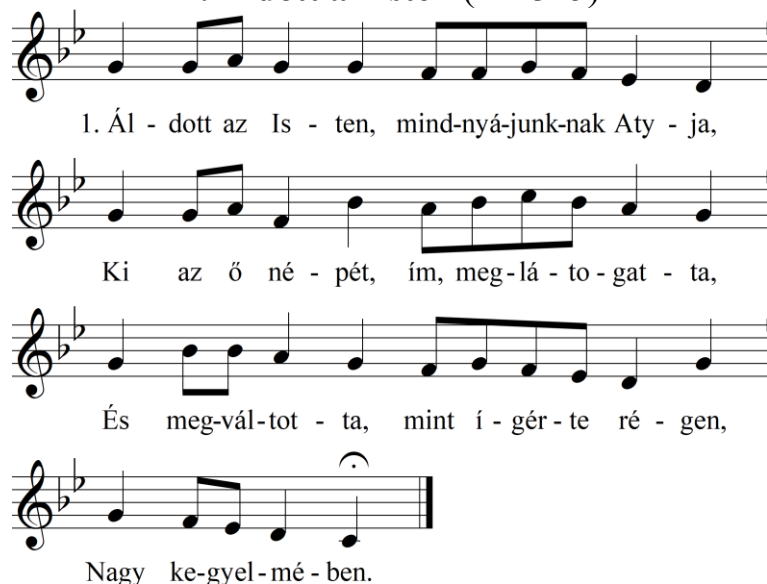
1. A jöt - tőd mi - ként vár - jam, Ho - gyan fo - gad - ja - lak?
Ki min - de - nek - nek vá - gya, ki lel - kem é - ke vagy?
Ó, Jé - zus, gyújts e szív - be' Most szent szö - vét - ne - ket, Hogy
ke - res - sem és ért - sem Te szent tet - szé - se - det!

2. Ma Sionod hint néked Zöld pálmaágakat,
És én is áldlak téged, Mondván zsoltárokat.
A szívem örvendezve Csak téged dicsőít,
És buzgón zengedezve Hirdeti tetteid.
3. Ó, mit tettél te értem, Mint szerzél örömet!
Nemrég még testem-lelkem Kínok közt szenvedett,
És áldott országodból Én, jaj, kiűzettem;
Te örök jóvoltodból Azt visszanyerhettem.
4. Én rút fogságban voltam, Te megszabadítál,
És voltam gyalázatban, Te felmagasztaltál,
És égi dicsőségre Te magad emeltél,
És örök üdvösségre Te elsegítettél.
5. Az örök fényességből E földre mi hozott?
A szerelmed, mely mennyből Engem itt meglátott!
Mert láttad e világot S a tenger szenvedést:
Otthagyván mennyországot, E földre hoztál fényt.

6. Ezt jól szívedbe vessed, Kit bánat ért vagy gyász,
Kit lelki szenvedésed, Sok bűnöd megaláz!
Ó, ne félj, közel van már A te segítséged,
Mert Jézus, földre szállván, Hozza békességed.
7. Már éjjel-nappal nem kell Azon aggódnotok,
Hogy pislákoló hittel Miként fogadjátok,
Mert önként jön le hozzánk Az élő Szeretet,
Örömet, békét hoz ránk A bűn és baj helyett.
8. Ó, ne féljetek tőle, Bár sok a bűn, a gond,
Hisz elfedezi őket A mi hű Megváltónk!
A megtérő szíveknek Ő üdvösséget hoz,
A benne reménylőknek Ő békességet oszt.
9. Hát ne félj ellenségtől, Se mérges nyilától:
A szabadítás eljön Az egek Urától!
A győztes Jézus jön már, És győzelmet szerez,
És zúg és zeng a zsoltár, A földön béke lesz.
10. Az Úr ítélni fogja Az őt ítéltetőt,
De kebelére vonja Az őbenne hívőt.
Ó, jöjj el, Dicsőségünk, A lelkünk óhajtoz,
Hisz te vagy örökségünk, Hát emelj magadhoz!

Az ének szövege az ünnepkör több üzenetét is érinti. Az 1–5. vers Jézushoz szóló imádság (ezen belül a második a virágvasárnapi történet említésével Krisztust királyként dicsőíti), a 6–10. versszak a gyülekezethez szóló prédikáció. Tíz versével adventi ürvacsorai énekként is jól használható.

7. Áldott az Isten (RÉ 315)

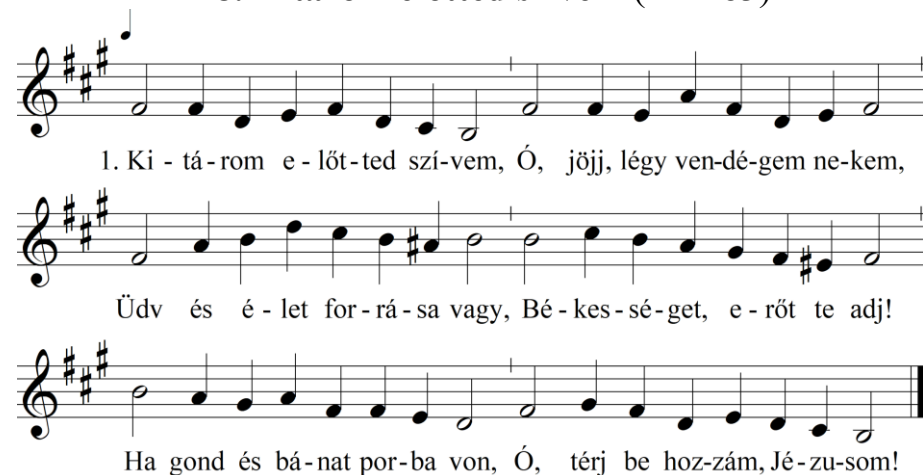

1. Ál - dott az Is - ten, mind-nyá-junk-nak Aty - ja,
 Ki az ő né - pét, ím, meg-lá - to - gat - ta,
 És meg-vál - tot - ta, mint í - gér - te ré - gen,
 Nagy ke-gyel-mé - ben.

2. A szent próféták eleitől fogva
 Az Úr Jézusról szóltak álmélkodva;
 Bölcsék, királyok, szegények őt várták,
 Látni kívánták.
3. Kik a halálnak árnyékában járunk,
 Te vagy, ó, Jézus, tündöklő világunk;
 Békesség útján, míg a mennybe érünk,
 Te vagy vezérünk.
4. Benned jelent meg az Isten kegyelme,
 Melyet nem ér föl az emberi elme;
 Mert hitünk titka, hogy e földre jöttél,
 Testbe öltöztél.
5. Adventi vendég, végy szállást minálunk,
 Szívünkben állíts trónt, örök Királyunk.
 Téged követni és szolgálni néked
 Te adj hűséget!

Az első három versszak Zakariás énekét (Lk 1, 68–80) idézi, aki fia, Keresztelő János születésekor már beteljesedni látta a próféták ígéreteit. A negyedik vers első sora Pál apostolra utalva (Tit 2, 11–14) Krisztus második eljövételére mutat.

8. Kitárom előtted szívem (RÉ 483)

1. Ki - tá - rom e - lőt - ted szí - vem, Ó, jöjj, légy ven-dé - gem ne - kem,
 Üdv és é - let for - rá - sa vagy, Bé - kes - sé - get, e - rőt te adj!
 Ha gond és bá - nat por - ba von, Ó, térj be hoz - zám, Jé - zu - som!

2. Jöjj, mert lelkem epedve vár, Kegyelmes mennyei Király!
 Ragyogtasd áldott Szentlelked E bujdosás völgye felett,
 Hogy járjak a te utadon. Ó, térj be hozzám, Jézusom!
3. Jöjj, Uram, oszlasd a homályt, Mely tévelygő elmémre szállt;
 Világoljon szövétneked, Ha harcomban elcsüggedek!
 Bűnterhem keresztje, ha nyom, Ó, térj be hozzám, Jézusom!
4. Jöjj, hű őrizőm, ó, jövel, Kegyelmeddel maradj közel;
 Ha köd takarja arcomat, Nyiss örök hazámba utat,
 Hol szent neved magasztalom! Ó, térj be hozzám, Jézusom!

Az ének az adventi Krisztus-várást az egyén oldaláról közelíti meg, minden élethelyzetben a Megváltót hívva segítségül. Nagyon személyes, bensőséges hangvétele, és az ünnepkörre jellemző utalások hiánya miatt az egyházi év más időszakában is énekelhető.

ÜNNEPEK Karácsony-vízkereszt

9. Hadd zengjen énekszó (*In dulci jubilo*)

1. Hadd zeng-jen é - nek - szó, Fel, é - gig uj - jon -
In dul - ci ju - bi - lo, Hadd zeng-jen é - nek -
gó, Já - szol - á - gyon szuny - nyad Az
é - des Meg - vál - tó, Ott fény - lik ő, az
új nap, Kit vár - va vár - tunk rég.
Kez - det ő és vég, Kez - det ő és vég.

2. Mint gyenge gyermek, ő E bűnös földre jő.
Várva várlak téged, Te mennyből érkező.
Hozz vigaszt, békességet! Úr Jézus, itt e szív:
Térj be, egyre hív, Térj be, egyre hív.
3. Ó, lelkem, áldva áldd Megváltód irgalmát!
Vádolt bűnöd átka, A poklok mélye várt,
De Jézus, ím, kitárta A mennynek ajtaját,
S üdvösséget ad, Üdvösséget ad.
4. Új ének merre cseng? Az égi fényben fent
Kél a halleluja, És ujjong minden szent,
És szól a hárfa húrja, Az angyalének zeng,
Bár ott lennék fent, Bár ott lennék fent!

Késő középkori, eredetileg kétnyelvű karácsonyi ének, melyet világszerte – protestáns vidékeken is – még ma is így használnak. A latin kezdősor megtartásával – szimbolikusan – erre is utalunk.

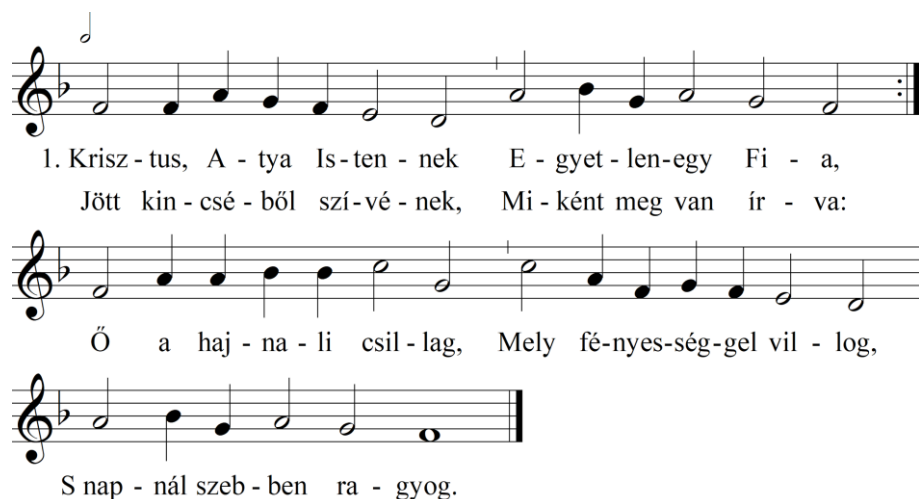
10. Istennek szent Fia

1. Is - ten-nek szent Fi - a Em-ber vált - sá - gá - ra
El - jött a vi - lág - ra Szol - ga - i for - má - ba,
Hogy min - ket meg - tart - son, Bűn-től sza - ba - dít - son.

2. Még ma is jön hozzánk, Ma is áldást hoz ránk.
Tanít kegyelméből, Hogy megtérjünk bűnből,
Tévelygést elhagyjunk, Igazságban járjunk.
3. Kik őt nem szégyenlik, De örömmel veszik,
Valóságos hittel, Igaz reménységgel:
Azokat megtartja, Bűnből feloldozza.
4. Kik hitben megállnak, Szolgálván az Úrnak
Jó igyekezetben, Isten tetszésében,
Azok nagy örömmel Költöznek innen el.
5. Újra el fog jönni, Ítéletet tenni,
Amikor a holtak Porukból támadnak,
És állnak eléje, Hogy őket ítélje.
6. Jézus, szánj meg minket, Készítsd el szívünket
Józan vigyázásra, Boldog távozásra,
Hogy hitben halhassunk, És öröme jussunk.

Cseh testvérek éneke a reformáció századából. Krisztus többféle eljövételét említve az advent üzenetét mélyíti el – „Eljött a világra” / „Még ma is jön hozzánk” / „Újra el fog jönni.” Alkalmas karácsonyi úrvacsorai énekként is.

11. Krisztus, Atya Istennek egyetlen egy Fia (RÉ 388)

1. Krisz - tus, A - tya Is - ten - nek E - gyet - len - egy Fi - a,
Jött kin - csé - ből szí - vé - nek, Mi - ként meg van ír - va:
Ő a haj - na - li csil - lag, Mely fé - nyes - ség - gel vil - log,
S nap - nál szeb - ben ra - gyog.

2. Miértünk emberré lett Időknek végére,
Hogy el ne vesszünk már itt Istennél örökre.
A halált lerontotta, A mennyet megnyitotta,
Éltünk visszaadta.
3. Nevelj ismerettedben És szeretettedben,
Hogy maradjunk a hitben, És járjunk lélekben,
Hogy amit tőled kaptunk, Már itt megköszönlhassuk,
Szüntelen szomjazzuk!
4. Te menny s föld teremője, Atyának ereje,
Uralkodol örökké, Erődnek nincs vége.
Fordítsd tehozzád szívünk, Igazgassad értelmünk,
El ne tévelyedjünk!
5. Jóságoddal te győzz le, Támassz föl kegyesen,
Az óembert te rontsd le, Hogy az új élhessen!
Boldogan itt a földön És mennyben majd örökkön
Rólad elmélkedjünk!

Különösen karácsonyt követően alkalmas, Krisztust dicsőítő ének. Az első két versszak az üdvösségtörténetet mondja el, mely hitünk lényege és alapja. A 3. versztől a szöveg imádsággá válik, majd a záró, 5. vers a keresztség témáját érintve szól arról, hogy Krisztusban új életre támadhatunk.

ÜNNEPEK Óév-újév 12. Az esztendő fordulóján

1. Az esz - ten - dő for - du - ló - ján
Ösz - sze - gyül - tünk mind ez ó - rán;
A - lá - zat - tal le - bo - ru - lunk hál' - a - dás - ra,
Min - den - tu - dó szí - ned e - lőtt szám - a - dás - ra.

2. A múlt év minden napja Kegyelmedet megmutatja:
Testi-lelki bajainkban gyógyítottál,
A halálnak karjaitól oltalmaztál.
3. A mezőket te ruházod, Ég madarát te táplárod;
Nem engedté elpusztulni árván minket,
És megadtad mindennapi kenyerünket.
4. Könnyeinket szárítgattad, Homlokunkat simogattad;
Ha tévedtünk, a jó útra rátereltél,
Ha elestünk, irgalmasan fölemeltél.
5. Hálásan hát megfogadjuk, Hogy törvényed el nem hagyjuk.
Új esztendő minden napján légy mellettünk,
Kísértéstől, bűn törétől óvjad lelkünk!
6. Ha majd eljön a végóra, Ajkunk nyílik búcsúszóra,
Hazatérő lelkünket te vidd magaddal
Oda, hol nincs nap, sem éj, csak örök hajnal!

Óév esti hálaadó ének, mely az elmúlt év kegyelmeire visszatekintve kéri Istent, hogy az új esztendőben is maradjon az övével.

13. Új esztendő virradott

2. Napokat és éveket Boldoggá csak ő tehet,
Nincsen élet kívüle, Nincsen öröm nélküle.

3. Ha nevében indulunk, Velünk lesz a mi Urunk,
Nyomdokában járhatunk, Tőle áldást várhatunk.

Gyermekek újévi köszöntője. A népi gyűjtésből származó dallamot és első verset Túrmezei Erzsébet egészítette ki további két versszakkal. Egy szövegváltozata reggeli énekként ismert (Jézust áldja énekünk).

ÜNNEPEK Böjti idő 14. Tisztítsd meg szíved (RÉ 337)

2. Szeplőtelen légy a Krisztus napjára, | Mert igen nagy volt váltságodnak ára, | Ártatlan omlott Királyodnak vére. | Térj meg kedvére!
3. Nem járhatsz folyvást annyi undokságban, | Részed így nem lesz mennyek országában. | Vedd fel a harcot, vedd fel a keresztet, | Vagy üdvöd vesztet!
4. Élj botlás nélkül, szentül, feddhetetlen, | Vizsgáld a törvényt lelkiismeretben. | Inkább fonnj gyarló tested ellen ostort, | Semhogy bemocskold!
5. Tisztítsd meg ajkad oltárról vett szénnel, | Rútat ne illess, mit a lelked szégyell! | Jót cselekedjél mindenekkel bőven, | Minden idődben!
6. Új teremtés vagy: vetkezd le a régit! | Ördög, ha üldöz, e világ, ha rémít, | Csak meg ne hátrálj, maradj meg az újban, | Véled az Úr van!

A második világháború idején a zuglói gyülekezetben munkálkodott evangélikus lelkipásztornak, különösen a böjti önvizsgálat idején időszerű éneke. Alapgondolatául Jeremiás könyvének egy versét választotta: “Tisztítsd meg szívedet a gonosztól, ó, Jeruzsálem, hogy megszabadulhass! Meddig maradnak még benned álnok gondolataid?” (Jer 4,14)

ÜNNEPEK Böjti idő

15. Jöjj, szabadíts meg (RÉ 241)

1. Jöjj, sza - ba - díts meg, ó, ke-gyes Is - ten
a nyo-mo - rú - ság - ból,
Üzd el a ros - zat, fé - le-lem át - kát,
végy ki a kí - nok - ból!

2. Nagy kegyelemmel, ha közeledtél, úgy se figyeltünk rád,
Másokon hányszor nem könyörültünk, s mondtuk a szép imát.
3. Zengve dicsérünk, nem hiszünk benned, mozgat a rossz törvény,
Átkos a szívünk, fegyver a szájunk, elnyel a mély örvény.
4. Ó, szabadíts meg szent Fiad által, vedd el a rontó bűnt,
Moss meg egészen, tiszta örömré, Lelkedet add nekünk!
5. Nyisd meg az ajkunk, tárd ki a szívünk, adj hitet, Úr Isten,
Hogy neved áldjuk, minden időben, szent Fiadért! Ámen.

Bűnvalló, megújulásért könyörgő ének, az úrvacsorát megelőző önvizsgálati kérdésekhez is kapcsolódva: - Hiszitek-e, hogy ti mindenestől fogva bűnösök vagytok, és ha Isten rajtatok meg nem könyörül, büntetést, halált és kárhozatot érdemeltek? - Hiszitek-e, hogy Istennek ez a könyörülő kegyelme megjelent a Jézus Krisztusban, aki az ő kereszthalála és feltámadása által bűnbocsánatot és örök életet szerzett a Benne hívőknek?

ÜNNEPEK Nagyhét

16. A Bárány hordja csendesen

1. A Bárány hord - ja csen-de-sen Föl - di-ek min-den vét - két.
Vál - lal - ja tisz - tán, bűn-te-len Bű - nő-sök bűn - hő - dé - sét.
El - in-dul, hor - doz szenvedést, Gúnyt, ha-lált, át - kot, meg-ve-tést,
Nem kí-ván könnyebb-sé-get. El - vi-sel, hor - doz bűnt és bajt,
Gol-go-ta fá - ján kint és jajt, És szól: El-tű-röm ér - ted!

2. Nincs még ily áldott, hű barát, | Őt adta Isten nekünk. | Ő az, kit Atyja maga szánt | Szent váltságdíjnak értünk. | Ó, csodás égi szeretet! | Az Atyát arra készítetted, | Hogy Fiától megváljon. | S ki előtt ég és föld reszket, | Érettünk sírba fektetted | Győzni poklon, halálon.
3. Míg élek, el nem feledem, | Jézusom, hű szerelmed, | Átadom szívem, életem. | Szent hittel átölellek. | Csak rólad zengjen énekem! | Te bajban vigasz vagy nekem, | És harcban bátorságom. | Szomjamat oltó, hús forrás, | Árvaságban leghívebb társ, | Utam bármerre járom.
4. Ha célhoz érek egykoron, | S vár örök égi részem, | Hadd legyen véred bíborom, | Az fedjen el egészen! | Az legyen fénylő koronám, | Ha égi trónján vár reám | Szent felsége Atyámnak, | Ki veled eljegyzett engem, | Hogy égi ékességemben, | Mint jegyese ott álljak!

A reformáció kezdetén keletkezett dallam akkor még a 137. zsoltár szövegét hordozta. A 17. század közepén Ézs 53,4–7 alapján íródott ez az eredeti formájában nyolcversszakos, Krisztus megváltó munkáját dicsőítő – nyugodt, feles mérőegységekben énekendő – passióének.

17a Felnézek rád, csodás kereszt

1. Fel - né - zek rád, cso - dás ke - reszt,
 Hol szen - ve - dett, s meg - halt az Úr,
 Ott kár - nak val - lom kin - cse - met,
 És büsz - ke - sé - gem por - ba hull.

2. Az ég és föld itt összeér, A menny kitarja bánatát.
 Ó, nézd a megtört szenvedőt, Rá kintövis fon glóriát!
3. Szívem dicsér, mert üdvömért A Krisztus meghalt ott a fán.
 Sok szégyent, bűnt és szenvedélyt Otthagytam már a Golgotán.
4. Mit adhatnék kegyelmedért? A földi kincs itt mit se ér.
 E végtelen szeretetért A teljes életem tiéd!

17b Ha a keresztre néz szemem

1. Ha a ke - reszt - re néz sze - mem,
 Me - lyen a menny ki - rá - lya halt,
 Leg - drá - gább kin - csem meg - ve - tem
 És büsz - ke - sé - gem tér - det hajt.

2. Ne hagyj, Uram, hogy kívüled Dicsekvésem másban legyen,
 Mi bennem hívság, gyűlölet, Krisztusért veszni engedem.
3. Vérző seb lábán és kezén, Tövis hasítja homlokát,
 Szeretet kínja s égi fény Formál tövisből koronát.
4. Hát én elébed mit vigyek? Egész világ vajon mit ér?
 Fogadd el bűnös szívemet, Életemet kegyelmedért!

E kétféleképpen közölt ének szövegének szerzője Isaac Watts (ld. 398. dics.) az evangéliumokhoz kapcsolódó, személyesebb hangú énekeket is írt. E nagypénteki ének mottója a Gal 6,14: „*Én azonban nem kívánok mással dicsekedni, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjével, aki által keresztre feszítettett számomra a világ, és én is a világ számára.*” Az előzőhöz (16. sz) hasonlóan nyugodt, félértékű mérőegységekben haladva kell énekelni..

ÜNNEPEK Húsvét

18. Uram, közel voltam hozzád

1. U - ram, kö - zel vol - tam hoz - zád, még - is el - sza - kad - tam.

Meg - val - lat - ták hű - sé - ge - met, ne - ved meg - ta - gad - tam.

Ha - lá - lod - nak har - mad - nap - ján vá - dol - nak a fé - nyek,

Ha - lá - lod - nak har - mad - nap - ján sír - va haj - tok tér - det.

2 Uram, kerestelek téged, céltalan futottam:
Csak magamig, másokig, majd sírodig jutottam.
Halálodnak harmadnapján megszűnik az átok,
Halálodnak harmadnapján szívem megtalálod.

3. Uram, taníts hinni benned, várni új csodára,
Tedd életem hűségessé, legyen szavam hála:
Halálodnak harmadnapján zendülnek a fények,
Halálodnak harmadnapján én is áldlak téged!

Az ének szövege Péter tagadásának történetét megidézve nagyon személyes hangon vezet végig a húsvéti történeten, így az éneklők számára élővé és aktuálissá téve azt. Magasra ívelő, lendületes dallama a 16. századi históriás dallamokat idézve kapcsolódik a magyar zenei hagyományba.

19. Mind jöjjetek, örvendjetek

1. Mind jöj - je - tek, ör - vend - je - tek, Nagy ví - gan

é - ne - kel - je - tek! Ím kész már üd - vös - sé - ge - tek.

Refr.: Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu -

ja, Hal - le - lu - ja, Di - csé - rünk Is - ten szent Fi - a!

2. Meghalt, de már feltámadott. Legyőzött bűnt és bánatot.
Jer, néki hálát mondjatok! Halleluja...

3. Megvívta már a nagy csatát, Ki értünk adta önmagát,
Szétzúzta poklok ajtaját. Halleluja...

4. Isten Fiának zengjete Ujjongó hálaéneket,
Ki ily nagy jót tett vételek! Halleluja...

5. Csak téged áldjon énekünk, Szentháromság egy Istenünk,
A földön s mennyben légy velünk! Halleluja...

A Feltámadottal való találkozás élménye hatja át az ének minden sorát, mely minden strófában hallelujás örömköltésbe torkollik. Jézus Krisztus feltámadását ötven napon keresztül, egészen pünkösdig ünnepeljük, de Isten vég nélküli dicsőítése egész földi létünk egyik fő célja – amint azt az 5. versszak is sugallja.

20. Dicsőség néked, Istenünk

1. Di-cső-ség né - ked, Is - te-nünk! Fi-ad-dal e - gyütt di-csé -
rünk. E - le - get ő tett mi - ér - tünk. Hal - le - lu -
ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

2. Harmadnap, húsvét hajnalán A kő még sírján sötétlett,
De ő mint élő kilépett. Halleluja...

3. Az angyal szólt: Ne féljetek! Szívetek Jézushoz vágyik.
Üres a sírja, nincs már itt! Halleluja...

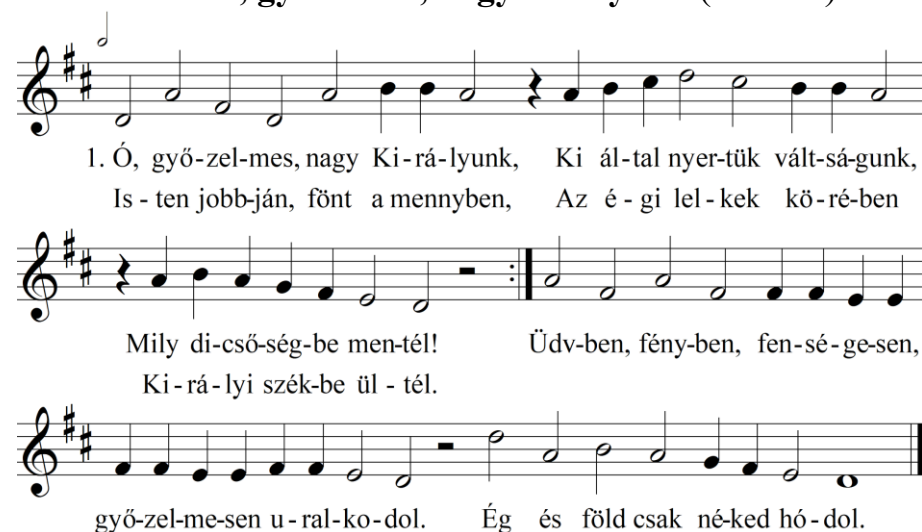
4. Bízatok! Él! Feltámadott! Leküzdött minden ínséget.
Halálon győzött az élet. Halleluja...

5. Mi téged kérünk, Krisztusunk, Élő és győztes Vezérünk:
Add meg, mi üdvös minékünk. Halleluja...

6. Hogy bünt levette áldhassunk, S örökké zengjen az ének:
Dicsőség Jézus nevének! Halleluja...

Históriás ének Jézus Krisztus feltámadásáról. Ezzel a felirattal jelent meg először 1531-ben az akkor húszversszakos ének, mely a sírhoz érkező asszonyok és az angyal párbeszédét írja le. A ma széles körben ismert változat ennek rövidítése.

ÜNNEPEK Áldozócsütörtök 21. Ó, győzelmes, nagy Királyunk (RÉ 296)

1. Ó, győ-zel-mes, nagy Ki-rá-lyunk, Ki ál-tal nyer-tük vált-sá-gunk,
Is - ten jobb-ján, fönt a mennyben, Az é - gi lel - kek kö - ré - ben
Mily di-cső-ség-be men-tél! Üdv-ben, fény-ben, fen-sé - ge - sen,
Ki - rá - lyi szék-be ül - tél.
győ-zel-me-sen u - ral-ko-dol. Ég és föld csak né-ked hó - dol.

2. A Kérubok nagy serege, Szeráfok ékes éneke
Tenéked zeng, Királyunk!
Megszerezted, ó, Mesterünk, Az örök üdvöt minékünk,
Melyért mi áldva áldunk.
Zengjen, csengjen a dicséret és tisztelet, hálaének
Dicsőséges szent nevednek!

3. Jöjj, Jézusunk, szent trónodról, Hol győztesen uralkodol;
Jöjj, mint egykor ígérted!
Hozzánk oly irgalmas voltál, Hogy véreden megváltottál:
Vidd győzelemre műved!
Addig mindig imádkozva és vigyázva várunk téged,
Hogy majd együtt legyünk véled!

A feltámadott, mennyben uralkodó Krisztushoz mint győztes Királyhoz szól ez az ének, akinek – mivel már véghezvitte értünk váltságművét – dicsőséges visszatérését örömmel várjuk. Jelenlegi énekeskönyvünkben is ismerhetjük, ott is Krisztust dicsőítő dallamra énekeljük.

22. Megváltónk földről mennybe ment

ÜNNEPEK Egyház, reformáció

25. Bár szétszakadva él az egyház (RÉ 274)

1. Bár szét-sza - kad - va él az egy-ház,
Ha el is vá - laszt any - nyi kor - lát,

Jé - zus - ban még - is egy le - het.
Test-vér - nek adj test - vér - ke - zet!

Ha egy a Pász - tor, egy a nyáj,

Ő - ná - la mind he - lyet ta - lál.

2. A bölcs tanító mind csak szolga: Nem léphet Jézusunk elé.
Szeretet útján vándorolva Tekintsünk mind az Úr felé!
Hű keresztyén az nem lehet, Ki csak beszél tetek helyett.

3. Elrejtve él a Krisztus népe, Bűn és halál takarja még.
Nem látszik szent, örök reménye: Hordozza a kereszt jelét.
De egykor véget ér az út, A szent hajó majd célba fut.

4. Jézus, tebenned egy az egyház: Ne engedd szétszakítani!
S mit elront annyi sok tanítvány, Siess te meggyógyítani!
Utunkra hulljon tiszta fény: Szeretet, hit s örök remény!

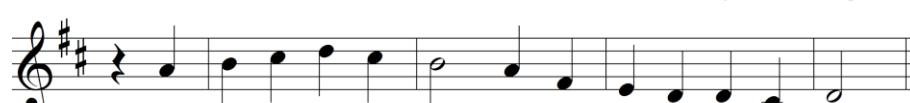
A keresztyén egyházak Krisztusban való egységéről és ennek– emberi gyarlóságunkból eredő – nehézségeiről szóló ének egyúttal arra is buzdít, hogy együtt haladjunk a közös cél felé.

ÜNNEPEK Örök élet

26. Az élet nékem Krisztus (RÉ 200)

1. Az é - let né - kem Krisz - tus, A ha - lál nye - re - ség,

Ez az én re-mény - sé - gem, Kez - det - té lesz a vég.

2. Már indulok békében, Vár Krisztus, testvérem,
És az ő közelében Szent célom elérem.

3. Megküzdve életemnek Sok baját, inségét,
Meglátom Istenemnek Fényes dicsőségét.

4. Ha erőtlenségemben Nem lesz szó ajkamon,
Akkor is maradj vélem, Fogadd el sóhajom.

5. Az életünk ellobban, Miként a gyertyaláng,
A szívünk végsőt dobban, És éj borul reánk.

6. Ám lelkem mégse bántsa A bú és félelem!
Velem az Úr, és nála Üdvömet megielem!

7. Megváltó Istenemmel Mennyben együtt leszek,
Hol én neki örömmel Mondok dicséretet.

“Mert nekem az élet Krisztus, a meghalás nyereség” (Fil 1,21) – idézi Pál apostol szavait az ének első sora, mely arról tesz bizonyosságot, hogy a Krisztusban bízók számára a halál nem a véget, hanem az élet folytatását jelenti. Győztes Megváltónk által nekünk is részünk lehet majd ebben, ő velünk lesz földi életünk végén, utolsó óráinkban is.

27. Bizony, betelik az idő

1. Bi - zony be - te - lik az i - dő,
A vi - lág - bí - ró, a di - cső,
És Is - ten Fi - a el - jő,
Az í - té - lő s meg - men - tő.
El - né - mul gú - nyos ne - ve - tés,
Tűz u - tán jön új te - rem - tés,
Mint szent köny - vünk meg - ír - ta.

2. Angyal harsonahangja szól | E földön minden népnek, | A halottak hamvaikból | Mind nyomban előlépnek. | Parancsszavára az Úrnak | Átváltoznak, megújulnak, | Kik élnek még a földön.

3. Megnyílik a könyv, amiből | Tett, szándék kiviláglik, | Mentségek vára romba dől, | Bűn vak mélysége ásít. | Akkor mindenki tisztán lát, | Megérti vétkes önmagát, | Hogy mit tett életében.

4. De jaj, ki ügyet sem vetett az Úr szent igéjére, | Szerezni, kapni szeretett, más nem is járt eszébe', | Annak fejére omlik ott, | Mit rosszul tett vagy mulasztott, | Rázúdul minden vétke.

5. Ó, Jézus, ama nagy napon | Te védj meg szent kezéddel, | Ítéletem reád hagyom, | A büntetést engedd el! | Igédben nem kételkedem, | Írd élet könyvébe nevem, | Vígý teljességre, ámen.

Ez az eszkatologikus ének az egyházi év végén található Ítélet vasárnapjához kapcsolódik. A Dies irae szekvencia elemeit is felhasználó szöveg az utolsó ítélet vészterhes képét állítja elénk, utolsó versszakában azonban rámutat az egyetlen mentsvárunkra, Krisztus kegyelmére.

28. Midőn eljön az én órá

1. Mi - dőn el - jön az én ó - rá,
Jé - zus Krisz - tus, jöjj, te - kints rám,
Hogy in - nét el kell men - nem,
És bá - to - ríts meg en - gem!
Állj mel - lém, U - ram Is - te - nem,
Mert tes - tem - lel - kem, min - de - nem
Hű ke - zed - be a - ján - lom.

2. Ha bánt a lelkiismeret, | Ha vádol tenger vétek, | Mégse rettent meg engemet, | Mert keresztfádra nézek, | És lelkemet megmoshatom | Szent véredben, én Jézusom. | Te vagy az én Megváltóm!

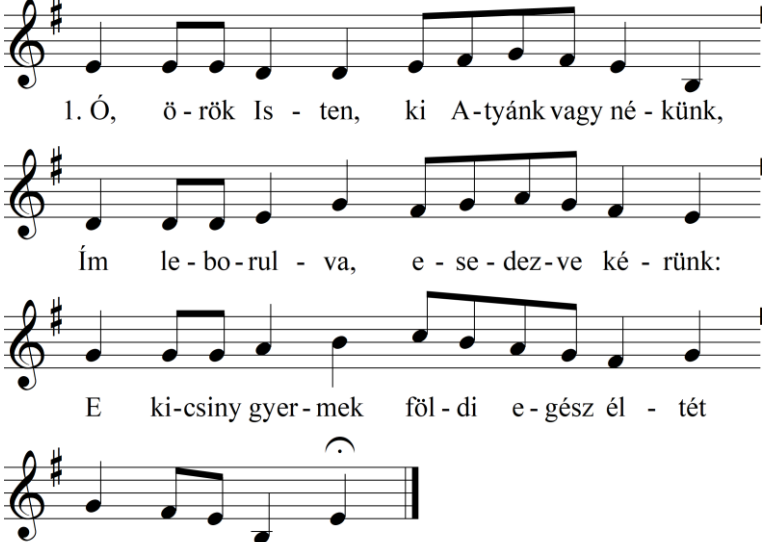
3. Mivel tested tagja vagyok, | A vigaszt megtalálom: | Tőled én el nem válhatok, | Nem szakít el halálom. | Neked halok, ha meghalok, | És új életre virradok | Te szent haláloed árán.

4. Mivel, Uram, feltámadtál, | Nem elmúlás lesz végem. | Mivel te mennybe szállottál, | Nem kell haláltól félnem. | Ahol te vagy, oda megyek, | Hogy örökre veled legyek, | Így útra kelek bátran.

5. Hozzád megyek, én Jézusom, | Bár elenyészik testem. | Halálomban csak aluszom, | Te majd fölkeltesz engem. | Általad, Isten szent Fia, | Megnyílik a menny ajtaja, | És vár az örök élet.

Az előbbi dallamra énekelhető, hasonló témájú ének, mely azonban a hívő lélek szemszögéből szól a földi élet végéről és az örök élet bizonyosságáról.

ISTENTISZTELET Keresztelő 29. Ó, örök Isten, ki Atyánk vagy (RÉ 161)

1. Ó, ö - rök Is - ten, ki A - tyánk vagy né - künk,
Ím le - bo - rul - va, e - se - dez - ve ké - rünk:
E ki - csiny gyer - mek föl - di e - gész él - tét
Kar - ja - id véd - jék!

2. Te is, ó, Jézus, Isten egyszülöttje,
Nézz le a mennyből e földi szülöttre,
Légy te önéki út, igazság, élet,
S légyen ő híved!

3. Isteni Lélek, te örök fényesség,
Általad teljes az igaz keresztség;
Bűnt és halált e kicsinyedtől úzz el
Mennyei tűzzel!

4. Az Atya, Fiú és Szentlélek Isten
Téged, kisgyermek, mindig úgy segítsen,
Hogy hited által lelked üdvöt nyerjen
Földön és mennyben.

A múlt század elején keletkezett énekszöveg a Szentháromság Isten kegyelmébe ajánlja a keresztelendő csecsemőt, illetve kisgyermeket, az Ő segítségét kéri testi-lelki növekedéséhez. Utolsó verse áldáskéreként is használható. Helyi szokáshoz alkalmazkodva más dallamra is énekelhető. (RÉ 161, 209, 225, 315, 337, 391)

ISTENTISZTELET Hitvallás
30. Hiszünk egy Istenben (RÉ 215)

A niceai hitvallás

1. Hi-szünk egy Is - ten - ben, Meny-nye - i A - tyánk - ban,
Min-den lát - ha - tó - nak És lát - ha - tat - lan - nak

Min-den-ha - tó U - runk - ban, A - ki te-rem-tet - te
Ö - rök Al - ko - tó - já - ban,

A mennyet és föl - det, Gon-dot vi - sel a - zok - ra.

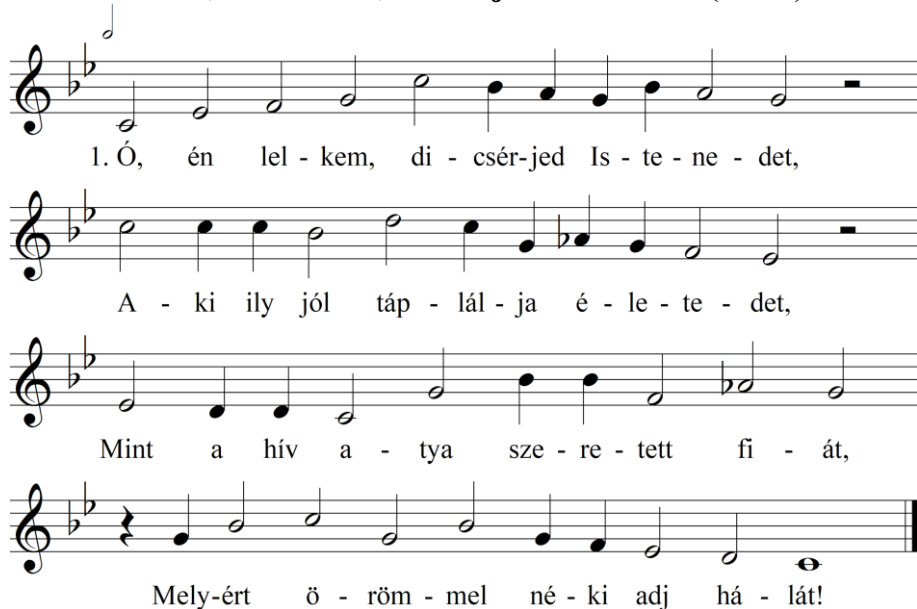
2. Hiszünk az egy Úrban, Jézus Krisztusunkban, Isten Egyszülöttjében,
Aki az Atyától nemzetett öröktől, az ő szent kebelében,
Minden idők előtt, Isten az Istentől, Fény a Világosságtól.
3. Valóságos Isten a valóságostól; született, nem teremtmény,
Egyetlen lényegből, a Teremtőjéből, aki a mennyei Fény,
Minden általa lett, és önála nélkül semmi nem lett, ami lett.
4. Értünk, emberekért és idvességünkért alászállt a mennyekből,
Testté lett Lélektől és Szűz Máriától, ember lett szeretetből,
Keresztre feszíték Pilátus idején tudatlan gyűlölségből.
5. Az Úr kiszenvedett és eltemettetett, harmadnap feltámadván
Az írások szerint fölment a mennyekbe, és ül az Atya jobbján,
De majd újra eljön örök dicsőséggel, nem hagy bennünket árván.

6. Visszatér ítélni az eleveneket és régen megholtakat,
Kétfelé választja és külön állítja a kecskéket s juhokat,
Örök uralmának és országlásának vége soha nem szakad.
7. Hiszünk Szentlélekben, Úrban és Istenben, megelevenítőben,
Az örök Atyától és az ő Fiától származó szent Istenben,
Aki imádandó s együtt dicsérendő mindezekkel egységben.
8. Ő szólt a próféták és az apostolok megtisztított szájával.
Megalapította és megoltalmazza egyházát hatalmával,
Dicsérjük hát nevét, az igazság Lelkét igen nagy vigassággal.
9. Hisszük az egyetlen, szent és egyetemes, apostoli Egyházat.
Valljuk az egyszeri és szent keresztséget, melyben Isten kiválaszt.
Melyet Krisztus szerzett a bűnbocsánatra, és minket abban megtart.
10. Várjuk a holtaknak, rég elporladtaknak dicső feltámadását.
És az eljövendő, Krisztusban nyerendő örök élet áldását.
Ámen, ámen, ámen, erősítsd, Istenünk, népednek hitvallását.

A teljes nevén nicea–konstantinápolyi hitvallás a keresztyénség egyik legfontosabb alapirata. Szövegezése és egyetemes elfogadása az első két egyetemes zsinathoz (Nicea, 325, ill. Konstantinápoly, 381) kötődik. Hármasszöveg szerkezetében és szóhasználatában is hasonlít az apostoli hitvalláshoz, ám hosszabb annál. A hitvallás itt szereplő énekes parafrázisát terjedelme miatt elsősorban úrvacsorai énekként ajánljuk.

ISTENTISZTELT Úrvacsora

31. Ó, én lelkem, dicsérjed Istenedet (RÉ 8)

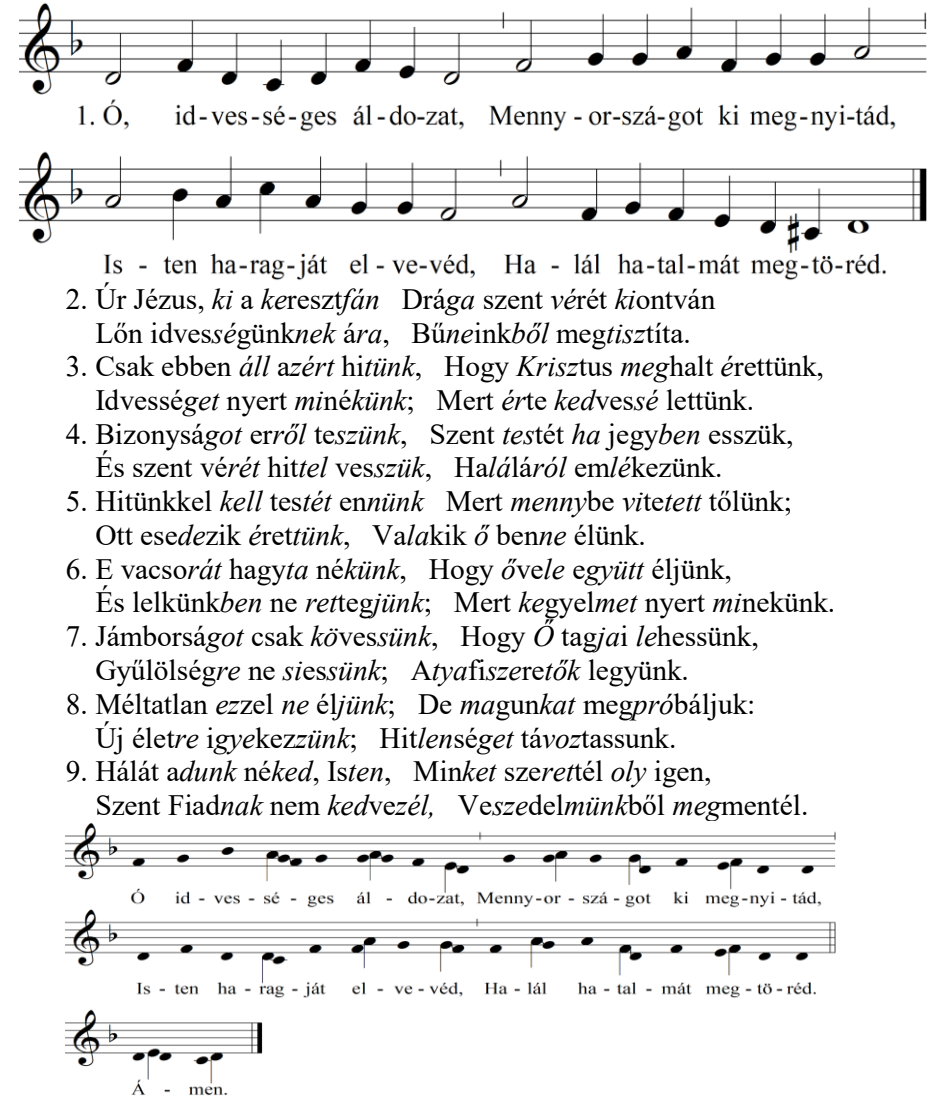

1. Ó, én lel - kem, di - csér-jed Is - te - ne - det,
A - ki ily jól táp - lál - ja é - le - te - det,
Mint a hív a - tyá sze - re - tett fi - át,
Mely-ért ö - röm - mel né - ki adj há - lát!

2. És e földön te magad úgy viselj, Isten országát, hogy te is terjesszed,
Arra szüntelen nagy gondod légyen, Mellyel tartozik minden keresztyén.
3. Mint a kenyért sok búzamazgából sütik, És a bort is sok szőlőszemből szűrik,
Így lélek szerint e vacsorában Egy testté, vérré leszünk mindnyájan.
4. Szeresd hát, ember, a te feleidet, Gyakran jelentvén jótéteményidet!
Gyűlölség, harag benned ne légyen, Melyet erősen megtilt az Isten.
5. Az Ő szent igéjében gyönyörködjél, Ki ezért téged megáld nagy bőséggel!
Szentlelke által gerjeszt tebenned Buzgó szerelmet, és kedvel téged.
6. Végre tégedet ez árnyékvilágból Felviszen a mennyekbe innét alól,
Hol az ő választott szentjeivel Örök boldogságban élsz örömmel.
7. Lelkem, szüntelen oda igyekezzél, Ki felől immár szent zálogot vettél,
Ha ezzel magad gyakran biztatod, Boldog leszen életed és holtod.

Szenci Molnár Albert úrvacsorai éneke először 1607-ben jelent meg a genfi zsoltárok magyar fordításait tartalmazó Psalterium Ungaricumban. Szövege jó emlékeztető, hogy az úrvacsora nemcsak Istennel közösség (communio), hanem egymással is.

32. Ó, idvességes áldozat (RÉ 233)

1. Ó, id - ves - sé - ges ál - do - zat, Menny - or - szá - got ki meg - nyi - tád,
Is - ten ha - rag - ját el - ve - véd, Ha - lál ha - tal - mát meg - tö - réd.
2. Úr Jézus, *ki a keresztfán* Drága szent vérét *kiontván*
Lőn idvességünknek ára, Bűneinkből megtisztíta.
3. Csak ebben áll azért hitünk, Hogy Krisztus meghalt érettünk,
Idvességet nyert minékünk; Mert érte kedvessé lettünk.
4. Bizonyáságot erről teszünk, Szent testét ha jegyben esszük,
És szent vérét hittel vesszük, Haláláról emlékezünk.
5. Hitünkkel kell testét ennünk Mert mennybe vitetett tőlünk;
Ott esedezik érettünk, Valakik ő benne élünk.
6. E vacsorát hagyta nékünk, Hogy övele együtt éljünk,
És lelkünkben ne rettegjünk; Mert kegyelmet nyert minékünk.
7. Jámorságot csak kövessünk, Hogy Ő tagjai lehessünk,
Gyűlölségre ne siessünk; Atyafiszereitők legyünk.
8. Méltatlan ezzel ne éljünk; De magunkat megpróbáljuk:
Új életre igyekezzünk; Hitlenséget távoztassunk.
9. Hálát adunk néked, Isten, Minket szerettél oly igen,
Szent Fiadnak nem kedvezél, Veszedelemünkben megmentél.
Ó id - ves - sé - ges ál - do - zat, Menny - or - szá - got ki meg - nyi - tád,
Is - ten ha - rag - ját el - ve - véd, Ha - lál ha - tal - mát meg - tö - réd.
Á - men.

Az ének valójában a kálvini úrvacsoratan versbe foglalása, melyet az ismeretlen szövegíró Aquinói Szent Tamás *O salutaris hostia* (Ó, idvességes áldozat) kezdetű himnuszrészletével indít. A református szertartáskönyvekben (graduálokban) és gyülekezeti énekeskönyvekben egyaránt megtalálható tételt énekeskönyvi dallammal, képzetesebb énekesek esetén a fenti, díszesebb formában is énekelhetjük.

33. Készülj Urad elé, lelkem

1. Ké - szülj U - rad e - lé, lel - kem,
Rakd le bü - nöd sú - lyos ter - hét,
É - kes - sé - ged a hit lé - gyen!
I - mádd Meg - vál - tód ke - gyel - mét!
Nézd, ma üd - vö - zí - tő U - rad
Szent asz - ta - lá - hoz hí - vo - gat;
Ir - gal - ma - san hoz - zád száll ma,
Ki az ég és föld Ki - rá - nya.

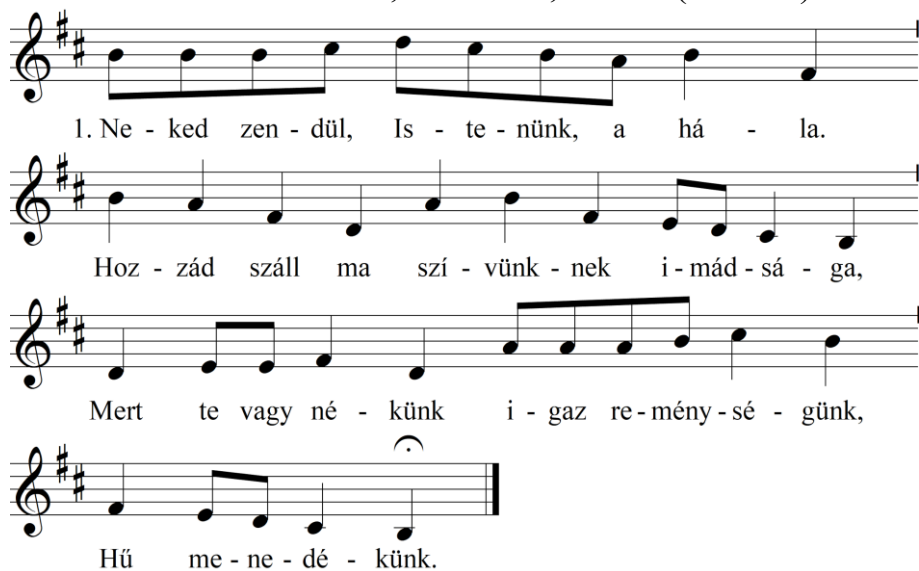
2. Mint jegyese égő vággyal, Siess hozzá buzgósággal!
Amit soha ész nem ér fel: Megkínál nagy kegyelmével;
Zörget és karját kitarja, Felelj hálával szavára:
Édes Jézus, térj be hozzám Bűnöm bocsánatát hozván!

3. Én Megváltóm, én királyom, Békességedet kívánom,
Lelkemben a szent vágy éget, Hogy lehessen te vendéged,
Hogy tebenned, néked éljek, Mindenekkel megbékéljek,
Hogy lélekben megújuljak, Hű kebledre ráboruljak.
4. Ó, Istennek nagy csodája! Lelkem álmélkodva áldja
Kegyelmednek magasságát, Mérhetetlen gazdagságát:
Hogy a Krisztus teste, vére Annyi népnek lett üdvére!
Titokzatos, szent eledel, Mely a lelket üdíti fel!
5. Jézus, napja életemnek, Jézus, fénye örömömnek,
Jézus, szívem orvossága, Lelkem éltető világa!
Ím asztalodhoz járulok, Színed előtt leborulok
Lelkemnek üdvösségére, Nevednek dicsőségére.
6. Te, ki minket úgy szerettél, Hogy a mennyből földre jöttél,
Kész voltál meghalni értünk, Hogy megváltva újra éljünk;
Kínos keresztre jutottál, Bűnösökért vért ontottál:
Segíts erről emlékeznünk, Az óembert levetkeznünk!
7. Jézus, életnek kenyere, Szeretetnek mély tengere,
Táplálj, üdíts vacsoráddal, Vegyem méltó hál' adással!
Érezsem ez eledelben, Hogy kegyelmed véghetetlen!
Mennyben is majd, áldva téged, Lehessenek a te vendéged!

A német pietizmus egyik jeles alakjának éneke a Krisztussal az úrvacsorában való személyes találkozást hangsúlyozza. Dallama első látásra kissé nehéznek és terjedelmesnek tűnik, ám az ismétlődő motívumoknak köszönhetően könnyen tanulható.

ISTENTISZTELET Esküvő

34. Neked zendül, Istenünk, a hála (RÉ 275)

1. Ne - ked zen - dül, Is - te - nünk, a há - la.

Hoz - zád száll ma szí - vünk - nek i - mád - sa - ga,

Mert te vagy né - künk i - gaz re - mény - sé - günk,

Hű me - ne - dé - künk.

2. Te kötötted össze életünket: Lépteinket egymáshoz te vezetted.
Szívünknek lángja, szerelem virága Jóságod áldja.
3. Gyermekeket te adtál minékünk. Áldd meg, kérünk: példás életet éljünk,
Hogy megtalálják az utat tehozzád, És el ne hagyják!
4. Egymás terhét szívből elviselnünk Segíts, kérünk: Krisztus éljen mibennünk,
S bár gyakran botlunk, haragot ne tartsunk, Sőt megbocsássunk!
5. Tarts meg minket vidám jókedvedben, Békességben, hűséges szeretetben!
Fogjad kezünket, te adj győzedelmet És üdvösséget!

NAPKÖZBEN Asztali áldás

35. Ki asztalt terítesz - Székely asztali áldás

1. Ki asz - talt te - rí - tesz az é - gi ma - dár - nak,
2. Gond - vi - se - lő A - tyánk, asz - ta - lod - tól kel - ve

Te - rits asz - talt, te - rits sze - gény - nek s ár - vá - nak,
Szív - ből há - lát a - dunk ke - zünk ősz - sze - té - ve.

Nyújtsd ki, A - tyánk, nyújtsd ki jó - sa - gos ke - ze - det!
Áldd meg ezt a há - zat s en - nek a gaz - dá - jat!

Adj a kol - dus - nak is táp - lá - ló ke - nye - ret!
For - dítsd visz - sza né - ki a ven - dég - lá - tá - sát!

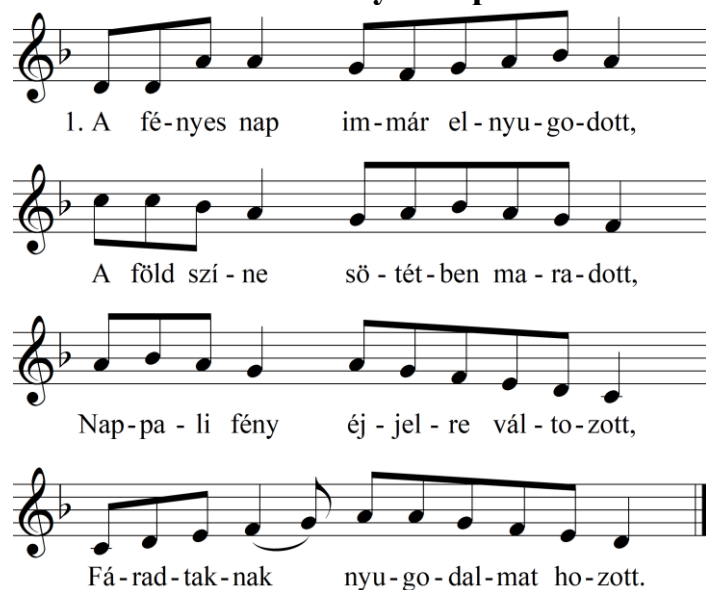
É - tel - ben, i - tal - ban le - gyen bő - ven ré - szünk.
Szánd meg a sze - gényt, a szen - ve - dőt s az ár - vát,

Gond - vi - se - lő A - tyánk, kö - nyö - rög - ve ké - rünk!
S a ben - ned bí - zók - nak vi - seld min - dig gond - jat!

A - - - - men.

NAPKÖZBEN Este

36. A fényes nap

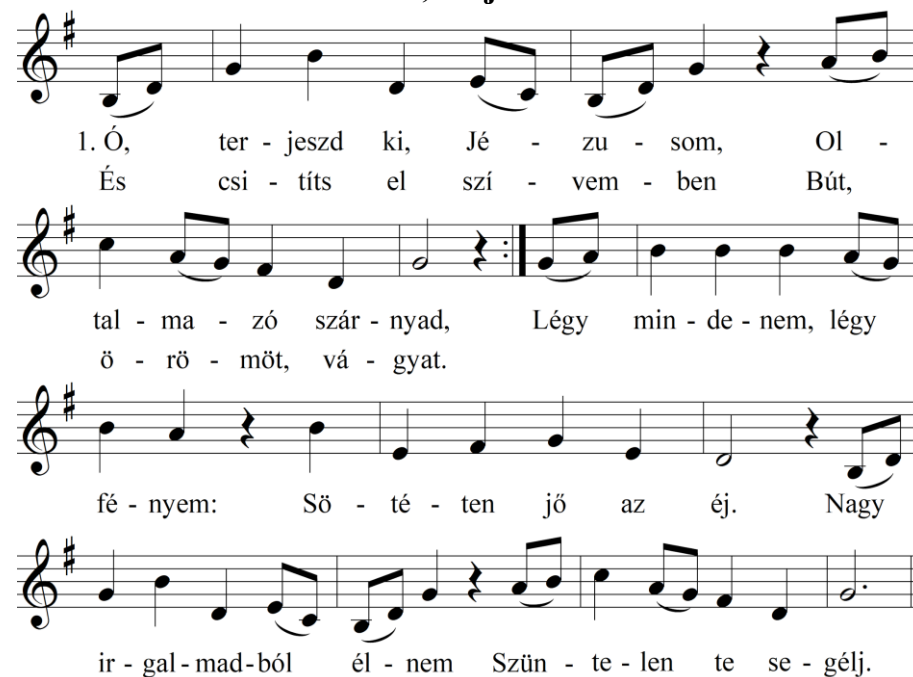

1. A fê-nyes nap im-már el - nyu-go-dott,
A föld szí - ne sô - tét - ben ma - ra-dott,
Nap - pa - li fény éj - jel - re vál - to-zott,
Fá-rad-tak - nak nyu-go-dal-mat ho-zott.

2. Minden ember megy nyugalomra,
Az Istentől elrendelt álmra,
De én, Uram, úgy megyek ágyamba,
Mintha mennék gyászos koporsómba.
3. Vessünk számot hát, édes Istenem,
Hogy lelkemet ne kelljen féltenem,
Hogy lehessen bátrabban szólanom,
Midőn meg kell előtted állanom!
4. Színed előtt mindennap elesem,
De van nekem tenálad kezesem.
Ha megtartasz holnapi napodra,
Nem fordítom azt megbántásodra.

A középkori gyökerű dallam századokon át igen nagy népszerűségnek örvendett, amit a rá énekelt és fennmaradt szövegek sokasága is bizonyít. Ezt az esti szövegét a néphagyomány őrizte meg, melyet énekelve eszünkbe juthatnak Jeremiás próféta szavai: *Szeret az ÚR, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!* (JSir 3, 22–23)

37. Ó, terjeszd ki

1. Ó, ter - jeszd ki, Jé - zu - som, Ol -
És csi - títs el szí - vem - ben Bút,
tal - ma - zó szár - nyad, Légy min - de - nem, légy
ö - rö - môt, vá - gyat.
fé - nyem: Sô - té - ten jó az éj. Nagy
ir - gal - mad-ból él - nem Szün - te - len te se - gélj.

2. Ó, mosson meg az értem Bőven hullt drága vér!
Új lélekért könyörgök, Újult akaratér'.
Kicsik, nagyok mind kérünk: Őrködj vigyázva ránk!
Békességedbe térünk: Te áldd meg éjszakánk!

ZSOLTÁRI ÉNEKEK

38. Istenem, lásd meg a sok hazugságot – Ps 12 (RÉ 12)

1. Is - te - nem, lásd meg a sok ha - zug - szá - got,
 Á - rad e föl - dőn szá - vak szenny - ár - ja.
 Ál - no - kok aj - kán az I - ge is ál - nok.
 Tégy i - gaz - szá - got, szá - vek bí - rá - ja.

2. Istenem, halld meg, mikor csöndben kérlek: | Tisztítsd meg ajkam minden vétectől! | Képmutatásból sohase beszéljek! | Ments meg az álnok, hazug élettől.

3. Istenem, nálad igaz az ígélet, | Áld ezért téged a nagy mindenség. | Add ezüst-tiszta, hiteles Igédet, | Mert ez az élet, ez az üdvösség.

A genfi dallamra készült 20. századi parafrázis, az emberi szó tisztaságáért és az isteni Ige hiteles megszólalásáért, hirdetéséért mondott könyörgés.

39. Seregeknek Ura, felséges Isten – Ps 84 (RÉ 450)

1. Se - re - gek - nek U - ra, Fel - sé - ges Is - ten!
 Mely i - gen szép a te há - zad meny - nyek - ben!
 A - rany-nál, e - züst-nél, drá - ga szép kő - nél,
 Szebb e vi - lát min - den é - kes - sé - gé - nél.

2. Kívánczik az én lelkem ott lakni, | Áhítatos szívvel tehozzád menni, | Akar veled, élő Isten, örvendni, | Testem, lelkem kész tehozzád költözni.

3. Lám a madaraknak is helyük vagy, | Emberek közt fecskének fészke vagy, | Én Istenem! te vagy az én Királyom, | Te házádban legyen nékem lakásom.

4. Bizony boldogok az olyan emberek, | Kiknek a te házádban vagy helyek: | Mindenkoron csak reád tekintenek, | És téged ők mindörökké dicsérnek.

5. Olyan boldog ember kicsoda leszen? | Akit Isten megerősít a hitben, | Kinek törvényét hordozza szívében, | Szentlelkével igazgatja nagy híven.

6. Semmi szükség az ilyennek nem ártott, | Akit Isten házába befogadott, | Bár inség és nyomorúság közt forgott, | Isten mindent ő javára fordított.

7. Nagy sereggel mindenfelől eljönnek, | Dicsőségről dicsőségre sietnek, | Őt meglátván örülnek az Istennek, | Mert övele Sionban együtt lesznek.

8. Uram, hallgasd meg az én könyörgésem, | Seregeknek Istene, én kérésem, | Lásd meg, kérlek, az én esedezésem, | Jákobnak Istene! az én beszédem.

9. Úr Isten, csak te vagy a mi oltalmunk, | Zászlónk és a mi nagy erős kővárunk, | A Krisztusért, ki minékünk hadnagyunk, | Szent házadtól ne hagyj messze szakadnunk.

10. Jobb egy nap a te tornácodban laknom, | Hogynem másutt ezer nap
mulatoznom, | Háza küszöbét kedvesebbnek tartom, | Mint gonoszok
hajlékában vigadnom.

11 Mert miképpen a fényes nap az égen, | Mindeneket világosít nagy szépen: |
Te vagy nekünk fényes napunk akképpen, | Oltalom, segítség háborúnk ellen.

12. Nem vonja meg tőlünk javát az Isten, | Valakik csak őt tiszteljük nagy
híven, | Boldog ember, aki bízik Istenben, | Mindennemű számkivetettségében.

13. Így könyörge Dávid király régenten; | Mikor volna Saultól kergetésben, |
Írva vagyon nyolcvannegyedik részben, | Int minket is, hogy bizzunk az
Istenben.

A 84. zsoltárra készült, Isten háza után vágyakozó zsoltárimádságot számos alkalommal
énekelhetjük, de különösen alkalmas templomszentelésre és évfordulós
megemlékezésekre.

40. Aki veti segedelmét – Ps 91

Énekelhető a 273. dicséret (Az Úr Istent magasztalom),
vagy alább, a 42. sz. éneknél szereplő dallamokra is.

1. A - ki ve - ti se - ge - del - mét Az Is - ten - nek ha - tal - má - ba,

Az oly em - ber bá - tor - sá - gos A meny - nye - i ol - ta - lom - ban.

1. Aki veti segedelmét az Istennek hatalmába,
Az oly ember bátorságos a mennyei oltalomban.

2. A hív ember vallást téssen: Te vagy nekem én Istenem!
Bátorságom Te vagy nekem, benned bízom, én Istenem.

3. Mert engemet te megmentél ellenségimnek törétől,
Törvény rettegésétől, Kemény, nehéz ígétől.

4. Visel téged az Úr Isten ő szent vállán oltalmában;
Bizodalomban hogy lehess, Isten szárnya árnyékában.

5. Jézus Krisztus egy igazság körül fog és véd paizsul,
Hogy ne légyen félelmed az éjszakai ítőzattól.

6. Semmit ne félj rettegető háborúnak nyilaitól,
Titkon való kísértéstől, délben dülő döghaláltól!

7. Ha mellőled bal kéz felől ezren mind elhullanak,
Tízezeren jobb kéz felől, semmit néked nem árthatnak.

8. De te magad szemekkel ott meglátod bizonyára,
Hogy Isten a gonoszokat megítéli, megalázza.

9. Mert vagyon nagy bizodalma az Istennek hatalmában,
Bátorságot helyeztetted a Felséges oltalmába.

10. Nem járulhat néked soha semmi gonosz romlásodra,
Sem házadra nem közelget veszedelemnek ostroma.

11. Mert parancsolt te felőled szolgáló szent angyalnak,
Hogy jártodban és keltedben őrizetlen ne hagyjanak.

12. Az Istennek angyalai úgy hordoznak szent kezükben,
Hogy lábadat meg ne üssed észrevétlen kemény kőben.

13. Áspiskígyót te lebírhatsz, baziliszkuszt megtapodhatsz,
Mert a törvény és a bűnök rajta már nem uralkodnak.

14. Talpad alatt nyomorgatod az ördögöt és oroszlánt,
A rút halált, kárhozatot, a poklot és a nagy sárkányt.

15. Szól az Isten az emberről: mert hogy bennem reménykedett,
Kimentem őt rabságából, mert ismeri szent nevemet.

16. Ha énhozzám ő felkiált, meghallgatom és megmentem.
Vele lések búsultában, részeltetem dicsőségben.

17. Adok néki hosszú napot, véghetetlen boldogságot,
Üdvözítem Krisztusomban, hogy általa legyen áldott.

Böjtfő zsoltára, mely annak evangéliumában, Jézus megkísértésének történetében is
szerepet kap. (Az ördög ezt a zsoltárt idézi, amikor arra kéri Jézust, ugorjon le a templom
párkányáról) Szokás e psalmust este is imádkozni, hogy álmunkban, amikor a
leginkább védtelenek vagyunk, lehessünk „bizodalomban, Isten szárnya árnyékában.”

41. Jer, örvendezzünk – Ps 95

1. Jer, ör - ven - dez - zünk az Úr Is - ten - nek,
 És é - ne - kel - jünk az ő szent ne - vé - nek,
 Id - ves - sé - günk - nek egy re - mé - nyé - nek,
 Mi ol - tal - munk - nak, ke - gyes él - te - tőnk - nek.

2. Siessünk hozzá dicséretünkkel, Hálaadással és könyörgésünkkel,
 Éneklésünknek szép zengésével, Szent angyaloknak nagy-sok seregével.
3. Mert az Úr Isten mi nagy Istenünk, És nagy Királyunk, erős
 Fejedelmünk,
 Minden istenek fölött mivelünk, Biztos oltalmunk és mi segedelmünk.
4. Csak ő egyedül bír mindeneket, A mélységeket és a nagy hegyeket,
 Minden hatalmas erősségeket, Az ördögöket és az embereket.
5. Ő teremtette a széles tengert, A benne való nagy szép szigeteket:
 Csak ő formálta a szárazföldet, És azon való drága szépségeket.
6. Jer, hajtsunk fejet, térdet nékie, És boruljunk le arccal őelőtte;
 Az Úr Istennek nagy tisztessége, Forogjon szánkban ő szép dicsérete.
7. Mert csak ő a mi kegyes Teremtőnk, Minden dolgunkban bizton
 gondviselőnk,
 Nékünk, népének, ő védelmezőnk, Mint juhainak csak ő megőrizőnk.
8. Az Ő szívatját mihelyt halljátok, Ti szíveteket nékie adjátok:
 Úgy hallgassátok és fogadjátok; Hogy kísértésbe soha ne jussatok.

9. Mert jól tudjátok régen mint jártak, Akik ellene igen rugódoztak;
 Az ígért földre be nem juthattak: Mert szót fogadni néki nem akartak.

10. Dicséret néked, Atya Úr Isten: Légyen dicsőség néked, Fiú Isten:
 Tisztesség néked, Szentlélek Isten; Három személyben egy örök Úr Isten!

Ünnepre, Isten dicséretére hívó – úgynevezett „invitatorium” – zsoltár. Huszár Gál 1574-es énekeskönyvében e megjegyzéssel szerepel: „E psalmust mi ekképpen csináltuk ritmussal való énekben, akik csak magyar módra való versekkel akarják énekelni.” Erre a dallamra énekelhetjük az ez után 43. és 45. számmal jelzett zsoltárokat is.

42. Örüljete az Istennek – Ps 100

Énekelhető a 316. dicséret (Az Istennek szent angyala) dallamával is.

1. Ö - rül - je - tek az Is - ten - nek, Szol - gál - já - tok őt ö - röm - ben,
 Va - la - kik vagy - tok e föl - den, Jer - tek ví - gan e - le - i - ben.

2. Mert csak ő a mi Istenünk, Őáltala teremtettünk,
 Néki kedves népe vagyunk, Legelője nyája vagyunk.
3. Templomába egybegyűljünk, Dicséretet néki mondjunk,
 Ott néki hálákat adjunk, Csak az ő szent nevét áldjuk.
4. Mert kegyelmes az Úr Isten, Nem hagy vesznünk bűneinkben,
 Kegyelmeének vége nincsen: Jóvolta is véghetetlen.

„Paradicsom mezejében” kezdettel, de „Az Istennek szent angyala” (RÉ 316) szöveggel is használt betlehemes dallam. Karácsonyi dicséretünk erdélyi énekeskönyvekben is ezzel a jellegzetes – fellépő, majd visszaereszkedő második dallamhanggal – szerepel. Írott és néphagyományi adatok alapján ajánljuk ezt a dallamot, melyet számos RÉ 316 dallamára utaló éneknél is használhatunk.

43. Dicsérd, én lelkem, minden erődben – Ps 103

1. Di-csérd, én lel-kem, min-den e - rőd - ben

A nagy Úr Is-tent az ő szent ne-vé - ben.

Áld - jad az Is - tent min - den él - ted - ben,

El ne fe-lejt-sed jó - té - te - mé - nyi - ben.

2. Ő megbocsájta minden bűnöd, Ő gyógyítja meg te betegségedet.
A kárhozattól megment tégedet, Ő koronázza meg a te fejedet.
3. Ki minden jóval téged megáldott, Imádságodban téged meghallgatott.
Mint sasmadarat, mely már megaggott, Nagy bűneidből ugyan megifjított.
4. Bízzál én lelkem az Úr Istenben, Igen irgalmas ő természetében,
És késedelmes a büntetésben, Csakhogy megjobbulj a te életedben.
5. Ha egy kevésbé haragot mutat, Az ő haragja mindvégig nem marad.
Fenyégetése nem örökké tart, Irgalmasságot ismét hozzád mutat.
6. Nem bűnünk szerint bánik mivelünk, Nem érdemünkre fizet ő minekünk.
Mely igen magas az ég felettünk, Olyan igen nagy irgalma minékünk.
7. Oly igen messze veti bűnünket, A napnyugathoz mily távol napkelet.
Hogy többé a bűn vissza nem térhet, Immáron minket pokolra nem vethet.
8. Miként az Atya fiait szánja, Akképpen Isten híveit nem hagyja.
Mert nem angyalok, azt is jól tudja, Ő teremtette, mily gyarlók, jól látja.
9. Porból teremté, porrá kell lenni Miként a fűnek, úgy meg kell száradni.
Mint a virágnak el kell hullani, Úgy meg kell Ádám fiainak halni.

10. Az Úr Istennek irgalmassága Istenfélőkön mindöröktől fogva.
Firól fiúra mireánk szálla, Krisztus Jézusnak megigazítása.
11. Akik őt féljük, mondását tégyük, Parancsolatát híven megőrizzük,
Néki engedjünk, ezt emlegessük, Ennyi jóvoltát, hogy el ne feledjük.
12. Vigasság nekünk háborúságban, Hogy Istenünk van magas menny-
országban,
Mindenekkel bír királyságában, Örökkévaló hatalmasságában.
13. Ti szent angyalok, Istent áldjátok, Mert őáltala hatalmasok vagytok,
Mindenkor néki szavát halljátok, Megfogadjátok, néki szolgáljátok.
14. Ti fejedelmek, meghallgassátok, Isten Uratok, neki szolgáljátok,
Akaratában ti eljáratok, Mert tisztetekről számot kell adnotok.
15. Egyházi rendek, ti is, kik vagytok, Istent áldjátok, mert pásztori vagytok.
Úgy kiáltsatok, prédikáljátok, Mint egy trombita, ugyan harsogjátok.
16. Te szegény község, szorgalmatos légy, Gyakran hallgassad Istennek igéjét,
Tőled is Isten úgy dicsértessék, Hogy alábbvaló másoknál te se légy.
17. Minden állatok, Istent áldjátok, Ő teremtőtök, mindnyájan valljátok.
Ez egész földön valahol vagytok, Teremtőtöket örökké áldjátok.
18. De te, én lelkem, te kiváltképpen Áldjad az Istent, te minden időben.
Mert ő, ki téged adott e testben, Szent Fia által ismét hozzá vészen.

A 103. psalmus első versei a kálvini istentiszteleten az úrvacsorát követő hálaadó imádságban hangzanak fel, maga a zsoltárének a communio (úrvacsoravétel) alatt is énekelhető. A zsoltár befejező szakasza (13–18. versek) a kezdő versszakkal együtt lelkészszentelés, beiktatás, gyülekezeti évfordulók alkalmával különösen alkalmas hálaadó ének. (A 41. és 45. sz. énekekkel egyező dallam.)

44. Ó, boldog az az ember – Ps 119

1. Ó, bol-dog az az em - ber, ki Is - ten út - ján jár,
Tör - vé-nyét tart - ja szem - mel, és min - dig Ő - rá vár,

Kik Is - tent szív-ből ó - hajt-ják és őr - zik bi-zony - sá - gát,

Hű - sé-gét meg - lát - ják.

2. Ím tudtul adtad nékem, kegyelmes Istenem,
Hogy utamon vezérel törvényed szüntelen.
Úr Isten, hozzád vágyom én, ezt kérem szívem mélyén

Már itt, e föld színén.

3. Szent törvényedre szívem, Igédre föltekint,
És őrzi mindazt híven, mi engem jóra int.
Vezérelj engem, Istenem, a te nagy hűségedben
Mindvégig éltemben.

4. Megáll az Úr ígéje, örökké megmarad,
Hol hangzik ő beszéde, ott bő áldás fakad,
Nem állhat senki ellene, megáll az ő beszéde,
Mert soha nincs vége.

Cornelius Becker a 16–17. század fordulóján Lipcsében, a teológián tanított, és a Nikolaikirche lelkésze volt. Luther énekeit is felhasználva 1602-ben adta ki verses psaltériumát, melyhez több szerző, köztük Heinrich Schütz komponált dallamokat.

45. Jer, emlékezzünk, keresztyén népek – Ps 121

1. Jer, em - lé - kez-zünk, ke - resz-tyén né - pek

Ő jó - vol - tá - ról a nagy Úr Is - ten - nek:

Mert e - gye - dül csak ő mi ü - gyünk-nek

Mennyen és föl-dön ol - tal-ma él-tünk - nek.

2. Szemem emelvén vetem hegyekre Tekintetemet a nagy mély völgyekre,
Hogy onnan jutnék segedelemre, De nem találék az Istennél többre.
3. Csak Ő énnékem egy segítségem, Büntől, haláltól, pokoltól védelmem,
A kárhozattól megmenti lelkem, Ki mennyet, földet teremtett, és engem.
4. Nem hagy tégedet a kísértésben, Nem hagyja lábad elesni veszélyben,
Isten szemei reád mindenben Vigyáznak, csak higgy az Ő szent nevében.
5. No, keresztyének, tehát örvendjünk, Mert az Úr Isten paizsunk minékünk,
El nem aluszik, vigyáz mellettünk, És önnön maga örködik felettünk.
6. A nap hévsége nappal nem sérthet, És a hold éjjel téged nem emészthet,
Mert az Úr Isten őrzi éltedet, Minden gonosztól megmenti lelkedet.
7. Őrizzen téged a nagy Úr Isten, Minden dolгодban óvjon s vezéreljen:
Valahol te jársz az ő nevében, Megoltalmazzon most s minden időben.

A 121. zsoltárnak ez a verses parafrázisa már nagyon korán, 1549-ben megszületett. Egy bevezető vers után szólal meg a zsoltár első gondolata. Utolsó verse kifejezetten alkalmas áldást kérő ének. (A 41. és 45. sz. énekekkel egyező dallam.)

46. Dicsérjétek az Istent a mennyégben – Ps 148 (RÉ 501)

1. Di - csér - jé - tek az Is - tent a menny-ég - ben,

Di - csér - jé - tek őt az ő szent szé - ké - ben.

2. Dicsérjétek mind őt, ti szent angyalok, Dicsérjétek őt, ti mennyei karok!
3. Dicsérje nappal nap és a hold éjjel, Dicsérjék a csillagok fényességgel!
4. Dicsérjétek őt ti is, nagy-szép egek. És a magasság felett való vizek!
5. Dicsérjék szent nevét az Úr Istennek, Mert mindezek általa teremtettek!
6. Helyet rendelt ő szépen mindezeknek, Hogy parancsolatjának engednének.
7. Dicsérjétek őt mind, ti földi lények, És lakói a vizek mélységének!
8. Tűz, jégeső, köd, hó és minden pára, Forgószelek, kik engednek szavára.
9. A hegyek, völgyek, termőfák s egyebek, És fái a cédrusok erdejének.
10. Vadak és minden oktalan állatok, Mind barmok, csúszómászók és szárnyasok.
11. Földi királyok és minden köznépek, Fejedelmek és bírái e földnek.
12. Ti ifjú népek és tiszta szép szüzek, A vének mind és minden jó gyermekek.
13. Dicsértessék az Úr Istennek neve, Mert felhat dicső volta az egekre!
14. Az ő dicsősége földön és mennyen, És az ő jóvolta minden helyeken.
15. Az ő népének arcát felemelte, A Sátán hatalmából kimentette.
16. Dicséret legyen mindenütt azoknak, Kik az ő irgalmasságában bíznak!
17. Dicséret az Izráel fiainak, És az Istenhez közel járulóknak.

Ez az ének a – szintén a 148. zsoltárra keletkezett – 278. dicsérethez (Dicsőült helyeken) hasonlóan - az egész teremtett világ istendicséretéről szól.

47. Védelmet, Istenem – Ps 43

1. Vé - del - mezz, Is - te - nem, Ü - gyem - nek fogd párt - ját,

Min - den - ki el - le - nem, Nem le - het - nék ár - vább!

2. Körülfog minden rossz, Gyöngé már a lábom, Segítsen szent erőd Utaidat járnom.
3. Küldd hozzám követed, Igazságod fényét, Életem sietve Nyomába szegődjék.
4. Vezess föl hegyedre, Otthonodba engem, Öröm és vidámság Töltse el a lelkem.
5. Atyának, Fiúnak, Szentléleknek hála, Meglátja az Urat, Aki várva várja.

A zsoltáros imádságok világával már a gyermekeket is meg kell ismertetnünk. Az istentiszteleti zsoltárénekek mellett – annak előkészítéseképpen – énekeljük gyermekeinkkel hittanórán, gyermek-istentiszteleten az itt következő, egyszerűbb dallamú és szövegű népdalzsoltárokat!

48. Jó dolog az Urat áldani, dicsérni – Ps 92

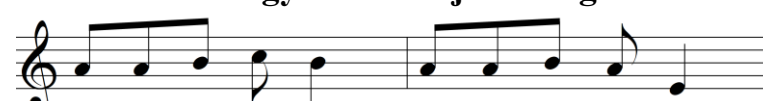
1. Jó do-log az U-rat ál - da-ni, di - csér - ni,

Nagy ne-ved, ö-rök Úr, há - lá-val zen - ge - ni.

2. Még hajnal alig kél, hirdetem irgalmad,
Éjjel is megvallom hűséged, hatalmad.
3. Zengjen a citera, tízhúrú lant szava,
Énekünk kísérje hárfának dallama.
4. Szép műved a világ, boldogan hirdetem,
Hálatelt ujjongás tölti el a szívem.
5. Mily nagy vagy, Istenem, értelmed végtelen,
Mélységes terveid ámulva fürkészem.
6. Bűnében csillogva járhat az álnokság,
Míg a gyom virágzik, végsorsa pusztulás.
7. Lám, virul az igaz, mint ifjú pálmaág,
Mint ősi Libanon csúcsán a cédrusfák.
8. Dús gyümölcs terem rajt', élte van bőséggel,
Bár múlnak évei, nem szárad soha el.
9. Jó Atya, téged áld híveid éneke,
Áldott légy, Megváltónk, s Istennek Szentlelke.

49. Urunk nagy nevét áldja a világ – Ps 96

1. U - runk nagy ne - vét áld - ja a vi - lág,

Zeng - je a zsol - tár szí - vünk új da - lát,

Cso - dás tet - te - it hir - des - se a föld,

Min - den di - csé - ret meg - il - le - ti őt!

2. Zengje föld s az ég: eljön már az Úr, Fenség és erő előtte vonul,
Szépség követi, fény és méltóság, Boruljon elé az egész világ!
3. Ragyogjon az ég, a föld vígadjon, Tenger hulláma vígan harsogjon,
Örüljön a rét s minden kis virág Fönn a hegytetőn s erdőben a fák!
4. Hűséges az Úr, közeledik már, Meglátja a föld, akit várva) vár.
Általa, Vele, szent vagy Alkotó, S aki Tőled jött, a Vigasztaló.

50. Isten nevét dicsérem – Ps 111

1. Is - ten ne - vét di - csé - rem, szí - vem csu - pa há - la,
E - gyütt mondjunk há - la - dalt, kö - zös é - nek áld - ja.

Jó - ság, hú - ség, ke - zed min - den mű - ve,
Szent vagy, jó vagy, ál - dunk mind - ő - rök - re.

2. Döbbszent szívünk ráeszmél, milyen nagy az Isten:
Erő, Főnség, Hatalom, fénye átjár mindent. Jóság, hűség...
3. Igaz jóság, irgalom minden rendelése,
Csak az érti valóban, aki bíz benne. Jóság, hűség...
4. Soha el nem felejtí ősi szövetségét,
Maga őrzí, táplálja, egybegyűjtí népét. Jóság, hűség...
5. Atya, Fiú, Szentlélek, megillet a hála,
Csodálkozva, boldogan néped ezt kiáltja: Jóság, hűség...

51. Tehozzád emelem szemeim – Ps 123

1. Te - hoz - zád e - me - lem sze - me - im, Is - te - nem.

A - ki a tró - non ülsz, o - da - fönn a menny - ben.

2. Ahogy a szolga néz urának kezére,
Ahogy a szolgáló asszonya kezére,
3. Teremtő Urunkra úgy tekint a szemünk,
Amíg csak meghallgat, s irgalmát elnyerjük.

4. Irgalmazz, irgalmazz, jó Urunk, minekünk,
Oly sok gúnyt, megvetést ízelet már a lelkünk.

5. Tehozzád emelem szemeim, Istenem,
Téged áld szüntelen dicsérő éneke.

52. Áldjátok Istent – Ps 150

1. Áld - já - tok Is - tent szent temp - lo - má - ban,

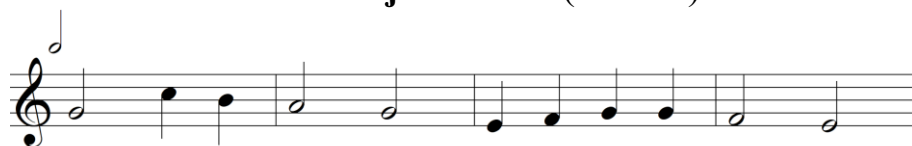

Di - csér - je - tek föl - sé - gé - nek é - gi ud - va - rá - ban.

2. Áldjátok őt, mert nincs nála szentebb,
Dicsérjétek fölségét, mert mindent ő teremtett!
3. Áldjátok zengő rézharsonával,
Dicsérjétek hárfaszóval, hangos citerával!
4. Áldjátok őt mind, körtáncot lejtve,
Dicsérjétek pengő lanton, lágý fuvolán zengve!
5. Áldjátok vígan, cintányér csengjen,
Minden Istent magasztalja földön és a mennyben!
6. Mind, ami élő, áldja az Istent,
Teljes szívből énekelve halleluját zengjen!

KERESZTYÉN ÉLET Dicséret, hálaadás

53. Dicsérjük Istent! (RÉ 391)

1. Di - csér-jük Is - tent! Mind, ki fé - li itt lent,

Nagy ne - vét ví - gan, é - nek-szó - val áld - ja,

És buz - gó há - lát vi - gyen ol - tá - rá - ra!

Di - csér-jük Is - tent!

2. Hű őrizőnk, te minden jó kútforrás! Míg itt a földön vándorolunk, élünk, Légy éjjel-nappal ezután is velünk! Dicsérjük Istent!
3. Kísérj el minket, őrizd lépteinket, Hogy ma az úton békességgel járjunk, Mindenütt, mindig kegyelmedben álljunk! Dicsérjük Istent!
4. Készséget ébressz követni igédet. Szent ügyért éljünk, szolgálatban égjünk, /És erő híján erőt tőled kérjünk! Dicsérjük Istent!
5. Szívünk készítsd el, hogy feddéseiddel Könnyen ne játszunk, idején megtérjünk, És mikor eljössz, ne kelljen majd félnünk! Dicsérjük Istent!
6. Eljössz! Ígérted! S akkor a te néped Felviszed, Jézus, oda, ahol téged Angyalok, szentek karában dicsérhet! Dicsérjük Istent!

Énekeskönyvünk 391. dicséretének (Vedd el, Úr Isten, rólunk haragodat) lendületes dallamához sokkal inkább illik a dicsérő hangvétel, melyet a 134. zsoltár parafrázisa („Ti keresztyének, dicsérjétek Istent” – RÉ 198) mellett a fenti, keresztyén szolgálatról szóló hálaadó szöveg tanúsít.

54. Mind adjon hálát (RÉ 160)

1. Mind ad-jon há - lát Is - ten-nek, Ki él e föl - dön lenn,

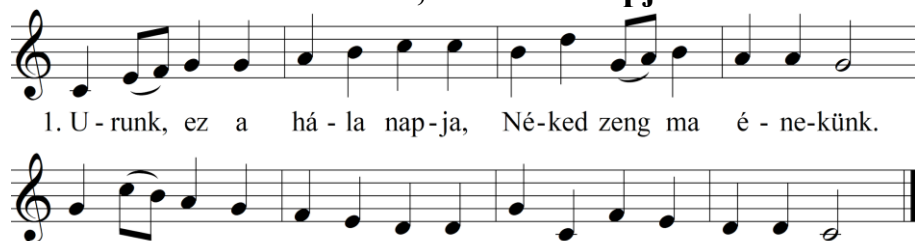

Mint mennyben an - gyal - se-re-gek Őt zen-gik szün - te - len!

2. Dicsérjük Istent boldogan, Mert ő a legfőbb jó. Nagy csodaműve számtalan, Karja mindenható.
3. Épségben tartott bennünket Még anyánk méhétől, S ha ember már nem segített, Ügyünk ő vette föl.
4. Bár gyakran bűnnel bántottuk, Nem fordult tőlünk el. Megbocsát nekünk Krisztusért, Megáld kegyelmével.
5. Ő adjon vidám új szívet A régi helyébe, És vessen gondot, félelmet Tenger mélységébe!
6. Tartsa meg dolgos békében Hazánkat, népünket! Földi munkánkban kíséren Áldása bennünket!
7. Jóvolta járjon mivelünk, Híven öleljen át, És tartsa távol mitőlünk Ma is a bajt, a kárt!
8. Ő legyen, míg tart ez a lét, A mi üdvösségünk, És ha itt utunk véget ért, Égi örökségünk!

Ezt az éneket eddig csak egyetlen verssel tudtuk énekelni, ami így nem is tudott meggyökerezni a gyülekezeti gyakorlatban. Most új szöveggel új életre kelhet.

55. Urunk, ez a hála napja

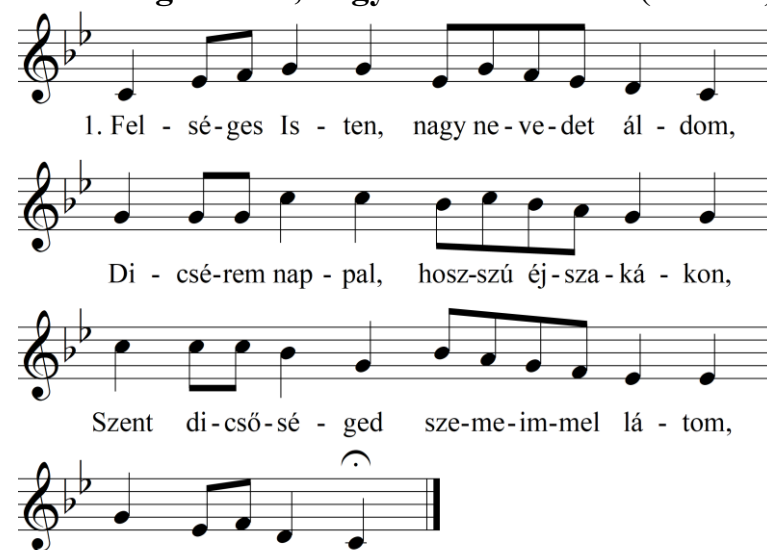
1. U - runk, ez a há - la nap - ja, Né - ked zeng ma é - ne - künk.

Kö - szön - jük, hogy sze - retsz min - ket, Nél - kü - led nem él - he - tünk.

2. Urunk, külön hálát adunk, Ha igédre gondolunk.
Hirdettesd, mert így lesz boldog Életünk és otthonunk.
3. Urunk, szóljon ma is hozzánk Az a szó, mely bátorít,
Vigasztalj, és nyújtsd erődet Félelem, ha tántorít.
4. Urunk, annyi ember él ma, Nem tudják, mit tegyenek,
Világosság, vezesd őket, Egyedül ne legyenek.
5. Urunk, ez a szívünk vágya: Adjad jól megértenünk,
Mi az, ami terhel minket, Mi az, ami kell nekünk.
6. Urunk, töltsd be Szentlelkeddel Minden földi gyermeked,
Hogy megtisztult, boldog szívvel Teljesítsük tervedet!

Hálaadó énekként először a „Dicsérjétek az Urat” ifjúsági énekeskönyvben jelent meg több mint 30 éve. Dallama kis eltéréssel (szótag bővülés) a 4. sz. adventi énekkal azonos.

56. Felséges Isten, nagy nevedet áldom (RÉ 225)

1. Fel - sé - ges Is - ten, nagy ne - ve - det ál - dom,

Di - csé - rem nap - pal, hosz - szú éj - sza - ká - kon,

Szent di - cső - sé - ged sze - me - im - mel lá - tom,

Drá - ga Ki - rá - lyom!

2. Távoli ködben, nehéz bűnben éltem, Elveszett immár minden
reménységem,
S nagy kegyelemmel lehajoltál értem, Égi reményem!
3. Dicsérlek téged együtt a világgal, Együtt az éggel, hegyek szép szavával,
Együtt a földdel, minden termő ággal S nagy sokasággal.
4. Mennyei Bárány, imádunk mi téged, Végy erőt, áldást, igaz bölcsességet,
Égi hatalmat, örök tisztességet, Szent dicsőséget!

57. Magasztalunk égi fénynél

1. Ma - gasz - ta - lunk é - gi fény - nél,
 Ál - dunk, U - runk, mert szen - ved - tél,
 Hir - de - tünk, mert fel - tá - mad - tál,
 Ir - gal - ma - san meg - men - tet - tél.

2. Tisztább vagy a kéklő égnél, Forrás ezüstös vizénél,
 Gyorsabb szélesebb galambnál, Őszintébb a reggeleknél.
3. Bölcsőbb vagy a bronz-hegyeknél, Szelídebb a nyári estnél,
 Erősebb a kősziklánál, Otthonabb az édes tejnél.
4. Messzebb vagy a csillagoknál, Közelebb a pórusoknál,
 Szíved szebb a szerelemnél, Arcod nyíltabb a májusnál.
5. Reszketnénk, ha nem szeretnél, Nagy kegyelmed titkos szentély,
 Tiszta vággyal felruháztál, Új életre fölemeltél.
6. Magasztalunk égi fénynél, Áldunk, Urunk, mert szenvedtél,
 Hirdetünk, mert feltámadtál, Irgalmasan megmentettél.

Kádár Ferenc gazdag képi világot alkalmazó, őszinte hangvételű, egyszerű, mégis tömör megfogalmazású hitvalló dicsérete.

58. Zengd Isten nevét

1. Zengd Is - ten ne - vét, áldd nagy ke - gyel - mét!
 A min - den - ség zúg - ja di - csé - re - tét!
 Az an - gya - lok kó - ru - sa har - sog - va szól,
 Rá uj - jong - va föld és az ég vá - la - szol.

2. A Fiút is áldd, ki üdvöt hozott,
 E világért mindent feláldozott,
 Majd elküldte hozzánk a nagy Pártfogót,
 A megígért, áldott, hű Vigasztalót!
3. Ím szívünk dicsér, ó, Szentháromság,
 Vig hozsannát zengünk s halleluját.
 Ha ajkunkon itt lenn elnémul a szó,
 Fenn boldogan áldunk, nagy Mindenható!

Ez és a következő ének a századfordulós angol romantika dallamvilágát idézi elénk.

59. Hálás szívvel áldunk Téged, Istenünk

1. Há - lás szív - vel ál - dunk Té - ged, Is - te - nünk.
Nézz le rá - nek az ég - ből, halld meg é - ne - kü - nek!
Tró - nod meg nem ren - dül, mind - vé - gig meg - áll.
Zeng - jen hal - le - lu - já - nek Hoz - zá - d, na - gy Ki - rá - ly!
Zeng - jen hal - le - lu - já - nek Hoz - zá - d, na - gy Ki - rá - ly!

2. Jézus Krisztus, Úrként szívből tisztelünk,
Mert e földre jöttél, hogy elvedd a bűnt.
Bárányként meghaltál értünk Golgotán,
/: A halált legyőzted húsvét hajnalán.:/

3. Ott ülsz Isten jobbján, fényes trónuson;
Égi lények folyton áldnak hódolón.
Ég s föld minden lényé végül megtudja,
/: Hogy Te vagy a Bíró, Ég és föld Ura! :/

60. Szívből köszönöm, Uram

1. Szív - ből kö - szö - nöm U - ram, az é - le - tet, Mind a
2. Ál - dom, di - csé - rem ne - ved, mert úgy sze - retsz, Mi - kor
jó - ért, mit oly bő - ven ad - tál ne - kem, Zen - gek
pró - bák - kal küz - dök, Te rám te - kin - tesz, Fe - lém
há - la - é - ne - ket. Szív - ből kö - szö - nöm U - ram a
nyúj - tod szent ke - zed. Szív - ből kö - szö - nöm U - ram az
bé - ké - met, Most hoz - zá - d száll az
új e - rőt, A lel - kem há - la -
ö - röm hang - ja - in: Hal - le - lu - ja!
i - mát mond ne - ked: Hal - le - lu - ia!

Egy huszadik századi francia református lelkész és zenetanár éneke, szövege Zsolt 9,2–3 versei alapján született.

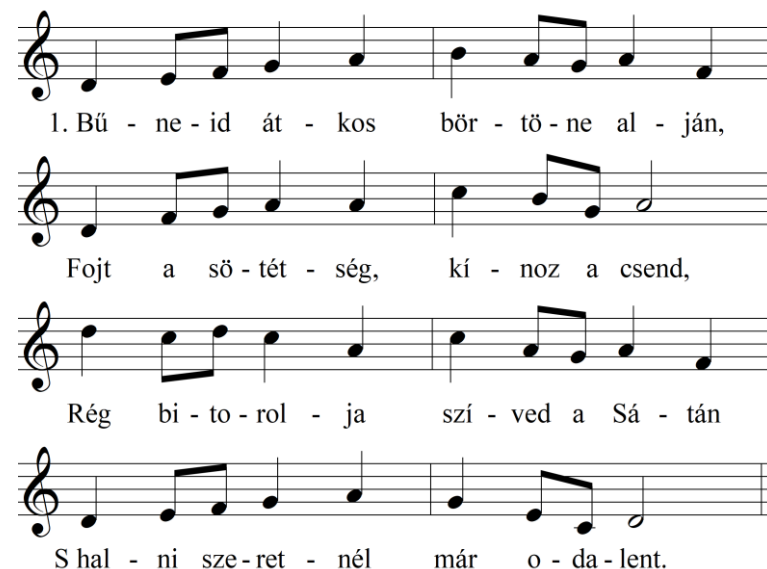
61. Hálát adok, Uram, az életért

1. Há - lát a - dok, U-ram, az é - le - tért!
Ró - lad zeng é - ne - ket hegy, völgy s a rét!
A na - po - kat Te szá - mo - lod,
U - ram, én min - de - nért há - lát a - dok!

2. Hatalmad, Istenem, mindent fölér!
Szavadra engednek: tenger és szél,
Leborulnak a csillagok!
Uram, én mindenért hálát adok!
3. Imádom, Szent Atyám, dicső neved!
Te vagy a végtelen nagy szeretet.
Kegyelmed ma ingyen adod,
Uram, én mindenért hálát adok!

KERESZTYÉN ÉLET Bűnbánat, megtérés 62. Bűneid átkos börtöne alján

1. Bű - ne - id át - kos börtö - ne al - ján,
Fojt a sötét - ség, kí - noz a csend,
Rég bi - to - rol - ja szí - ved a Sá - tán
S hal - ni sze - ret - nél már o - da - lent.

2. Nyílik az ajtó, zengnek a fények,
Ó, ne aludj már! Hajnalodik!
Hű Urad itt van, add neki lényed:
Jézus a bűntől megszabadít!
3. Zúgjon a szél hát, szálljon a Lélek,
Szóljon az ének, zengjen a szív:
Győz ma az Úr és győz ma az élet,
Jöjj te is, élted Krisztusa hív!

Az ének három strófája a Heidelbergi Káté hármas felosztását - *nyomorúság, megváltás, hálaadás* - követi igen tömör, költői megfogalmazásban.

63. Újszövetséged elfogadom

1. Új szö-vet-sé-ged el-fo-ga-dom, Ma-gam e-gé-szen o-da-a-dom,

Nem tar-tok sem-mit, le-gyen ti-éd, Fé-lel-me-im - től ir-gal-mad véd.

2. Áttört kezembe teszem kezem,
Ne engedd, kérlek, ha elveszem.
Láncolj magadhoz örökre már,
Nincsen itt részem, nincs, ami vár.

3. Hű lenni nékem, tudom, nehéz,
De szívem, lássad, hű lenni kész.
Járva utam, ha megbotlanék,
Emelj magadhoz, keresztedért.

64. Siessetek, hamar lejár

1. Si-es-se-tek, ha-mar le-jár! Ke-gyel-me már rég-ó-ta vár.

Ma még le-het, ma még sza-bad, bo-rulj le a ke-reszt a-latt!

2. Elszáll a perc, az életed, Ma még – ha jössz – elérheted.
Ne késs tovább, ne várj tovább: Ma kérd Atyád bocsánatát!

65. Új szívet adj

1. Új szí-vet adj, U-ram, én-ne-kem, Új szí-vet adj,

én Is-te-nem, A - mely csu-pán csak te-ér-ted ég,

Vé - led jár szün-te-len, Csak vé - led szün - te - len.

2. Nyájas, vidám, szelíd, jó szívet,
Mely, Jézusom, te lakhelyed,
Hol egyedül a te hangod szól,
Mely véled van tele,
Csak véled van tele.

3. Jézus, a te gyógyító kezéd
Megfogta már a szívemet,
S én is tudom, bűntelen leszek
Majd nálad odafenn,
A mennyben odafenn.

66. Keresd az Istent, népem!

1. Ke - resd az Is - tent né - pem, Ke - resd új u - ta - kon,

Ne ü - res ke-gyes - ség - ben, Sze - líd á - hí - ta - ton.

Ke - resd, a - mint a - kar - ja, Fe - led - ve meg-szo - kást,

Hogy meg - je - len - jen ar - ca És hoz - zon gyó - gyu - lást.

2. Ha kell az Úr kegyelme, Kegyelmezz meg te is,
Hogy rád ragyogjon fénye, Adj abból másnak is.
Szakíts bilincset, láncot, Ne gyűjts te foglyokat,
Adj másnak szabadságot, Csak így leszel szabad.

3. Keresd az Istent, népem, Keresd új szívvel Őt!
Engedd, hogy Ő lehessen Urad minden fölött:
Irgalma eszközévé Legyen ajkad, kezéd,
Engedd: tegyen testvérré, S begyógyul majd sebed!

Az ének a Református Világszövetség 1997. augusztusi debreceni nagygyűlésére készült.

67. Egy szív érettem dobogott

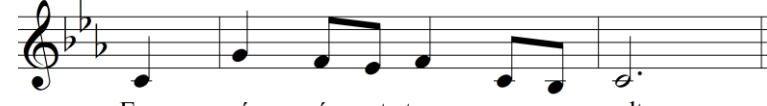
1. Egy szív é - ret - tem do - bo - gott,

Egy szív - nek nagy fáj - dal - ma volt,

Egy szív en - gem hón sze - re - tett,

Egy szív é - ret - tem meg - re - pedt.

2. E szívben az irgalom élt. E szív szerette a szegényt.
E szívben nem volt semmi folt. E szív Jézusom szíve volt.

3. Ha szívedbe búbanat száll, Jöjj Jézushoz, mert szíve vár.
E szívben van számodra hely. A szíved itt békére lel.

68. Jöjj, az Úr vár reád

1. Jöjj, az Úr vár re - ád, jöjj, a - míg if - jú vagy!

É - le - ted ta - va - szát, de - rű - jét ne - ki add!

Ó, ne hagyd fe - je - det bűn - ben ő - szül - ni vén - hed - tté,

Ne csu - pán te - le - det vi - gyed vé - gül az Úr e - lé.

2. Ó, a szárnyas idő, mint az álom, repül,
Ámde zsákmányt szed ő, fogyunk szüntelenül.
Tétován mire vársz? Hallod - é már a hívó szót?
El ne késs, jaj, vigyázz, mire eszmélsz: a van csak volt.
3. Jézus hív, vele járj, erre váltott meg ő.
Lelki sziklára állj, élő víz onnan jó.
Ő nekünk utat tört, te is lépj arra hittel rá!
Már itt lent s odafönt téged ő tehet boldoggá!

69. Jöjj el az élet vizéhez

1. Jöjj el az é - let vi - zé - hez, Nél - kü - le szom - jas a szív.

Á - tok a - lól sza - ba - dulsz itt, Hű U - rad ő, a - ki hív.

Jöjj hát, si - ess, jöjj, vár re - ád: Bé - ke a föl - dőn, az üdv o - da - át!

Itt van az é - let, a for - rás, Nincs se - hol és so - ha más.

2. Jöjj újulásra e vízben, Új a hit, és szeretet,
Eltűnik itt, ami régi, S kezded az új életet.
Jöjj hát, siess...
3. Jöjj hát az élet vizéhez, Jézus kínálja neked.
Árad az élet belőled, Kútfeje lesz a szíved.
Jöjj hát, siess...

KERESZTYÉN ÉLET Hitvallás, bizodalom

70. Boldog, kinek a béke (RÉ 8)

1. Bol - dog, ki - nek a bé - ke min - den vá - gya,
A - ki nyu - gal - mát csak te - tű - led vár - ja,
Ki vé - dő szár - nyad ár - nyá - ban pi - hen,
Vi - lát - te - rem - tű, ál - dott Úr Is - ten!

2. Boldog, kit tiszta szeretet vezérel,
Miként a vándort csillag fénye éjjel,
Ki minden sértést, bántalmat feled,
S ellenségnek is nyújt mentő kezét.
3. Boldog, kit nem bántanak földi vágyak,
Kinek a lelke sóvárog utánad,
Szeme szünetlen ég felé tekint,
Boldog, ki él szent tetszésed szerint.
4. Boldog, ki tud túrni minden fájdalmat,
Kinek a szíve tiszta, mint a harmat,
Ajkán nem támad vádoló panasz,
Kegyelmed néki enyhülés, vigasz.
5. Ó, add, Atyám, míg itt a földön élek,
Teljes szívemből szolgáljak tenéked!
Mind verőfényben, mind kereszt alatt,
Tetőled várjam boldogságomat!

A boldogmondások ihlette, őszinte hangú vallom ás

71. Uram, tiéd vagyok én (RÉ 213)

1. U - ram, ti - éd va - gyok én, Ma - gad - nak al - kot - tál,
A vi - lát - nak kez - de - tén Már ki - vá - lasz - tot - tál.

2. Ma is rólad neveznek Engem keresztyénnek,
Dicsőségét nevednek Hirdetem, míg élek.
3. Uram, tiéd vagyok én, Oltalmad takargat,
A Mindenható ölen Találtam nyugalmat.
4. Te viselted gondomat, Míg felnővekedtem,
Reád bízom magamat Egész életemben.
5. Uram, tiéd vagyok én, Tőled hitet kaptam,
Hogy a próbák tengerén Hozzád ragaszkodjam.
6. Ördög, halál, bűn, világ Mind ellenem támad:
Szívem tehozzád kiált, S békére lel nálad.
7. Uram, tiéd vagyok én Életben-halálban,
Az öröklét küszöbén Átlépek majd bátran.
8. Add, Uram, hogy testemtől Lelkem könnyen váljon,
S mikor a kürt megzendül, Kegyelmet találjon.

72. Jézus, te vagy nékem (RÉ 256)

1. Jé - zus, te vagy né - kem ő - ri - ző pász-to - rom,
Min-den bá - na-tom - ban hű - sé - ges gyá-mo - lom.
Ér-jen a-zért bár - mi szé-les e vi - lá - gon,
Vi - ga-szo-mat ben - ned min-dig meg-ta - lá - lom.

2. Megterhelt az élet nehéz keresztyével,
Atyám, benned bízva hordozom békével.
Mert tudom, akkor is szereted gyermeked,
Mikor rábocsátod dorgáló kezedet.
3. Keskeny utam visz bár csillagtalan éjbe,
Ha vihar dühöng is, nem esem kétségbe.
Érzem, hogy velem van az Úr erős karja:
Fájdalmas lelkemet híven betakarja.
4. Majd ha végigküzdöm azt a nemes harcot,
Elérem már végre a csendes révpártot,
Az én Üdvözítőm, Jézusom vár engem,
Égi hajlékába befogadja lelkem.

73. Kérlek téged, Istenemet

Énekelhető az 500. dicséret (Krisztus, ki vagy nap és világ) dallamával is.

1. Kér - lek té - ged, Is - te - ne - met,
Bo csásd meg min - den vét - ke - met,
Te remts ben nem tiszt - ta szí - vet,
Há - lás szí - vet, hoz - zád hí - vet!

2. Te vagy nékem bizodalمام, A veszélyben légy oltalmam,
Mert kegyelmed árnyékában Lehetek csak biztonságban.
3. Hitet, Uram, tőled nyertem, Tartsd épségben ezt a kincsem:
Szent igéddel erősítsed, Növekedni te segítsed!
4. Országodat hadd keressem, Akaratod hadd kövessem,
Az igazság útját járjam, És az áldást tőled várjam!
5. Annyi részt adj földiekben, Mennyi hasznos az életben;
Kevéssel is elégíts meg, Dolgaimra erősíts meg!
6. De ha adnál nagy bőséget, Távoztasd a kevélységet;
Vegyek mindent hál'adással, Siessek jót tenni mással!
7. Ha meghosszabbítod élted, Gyámolítsad öregségem;
Te légy, Uram, bizodalمام, Reménységem és oltalmam.

74. Mindeddig vélem volt az Úr

1. Mind - ed - dig vé - lem volt az Úr,
Mind - ed - dig vé - dett hűn az Úr,
Meg - ál - dott min - den jó - val.
És ör - zött éj - jel, nap - pal.
Mind - ed - dig él - tem paj - zsa volt, Az éj - sza - ká - ban
fényt a - dott. Mind - ed - dig meg - se - gí - tett.

2. Dicséret zeng az ajkamon, És hála tölti szívem,
Mert azt mind el se mondhatom, Hogy mit tett vélem Isten.
Míg élek, mindig hirdetem: Nagy dolgot tett az Úr velem,
Mindeddig megsegített.

3. Tarts meg tovább is, jó Atyám, Hogy hozzád jussak végre!
Ha jönne még sok próba rám, Légy éltem menedéke!
Erőd, kegyelmed adja meg, Hogy fönn is elzenghessem ezt:
Mindeddig megsegített.

75. Éltem minden dolgában

Énekelhető az 503. dicséret (Már nyugosznak a völgyek) dallamával is.

1. Él - tem min - den dol - gá - ban
Az Is - tent ké - rem bát - ran:
Ta - nács - a - dóm le - gyen!
Az ő sza - vá - ra vá - rok,
És tet - szé - sé - ben já - rok,
Hogy ál - dá - sát is el - ve - gyem.

2. Tervezem bárhogy sorsom, És fáradozzam folyton,
Jövöm mégsem tudom. A tervek felborulnak,
S hogy mit hoz rám a holnap, Ma én azt még nem láthatom.

3. Ami velem történik, Az ő tervébe illik,
S tudom, javamra van. Igéjébe fogódzom,
Rábízom minden gondom, És szívem már nem nyugtalan.

4. Indulatom, ha lázad, Őtőle jön bocsánat,
Türeleme hozzám nagy. Bár gyakran elfelejtem,
Ő nem felejt el engem, Ő szüntelen velem marad.
5. Övé vagyok egészen, Ki megteremtett engem,
S mindeddig hordozott. Ő életemnek Atyja,
Ki értem Jézust adta. Hű Uramhoz hű maradok.

Az ismert esti éneket itt eredeti, metrikus dallamformájával, egy ma élő evangélikus lelkész új szövegével közöljük.

76. Ha utam borítja

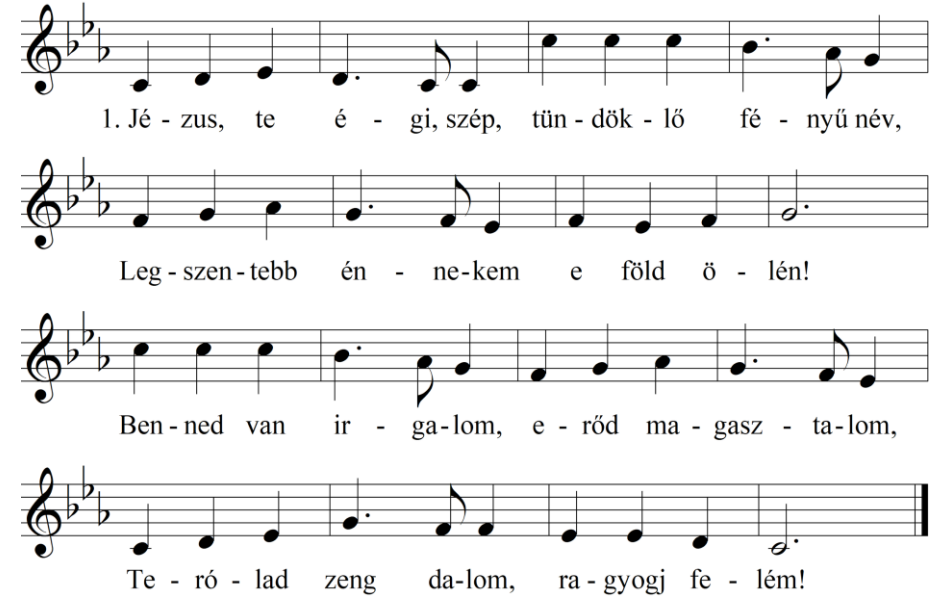

1. Ha u - tam bo - rít - ja fel - hő - nek ár - nya,
S U - ram - nak cél - ja - it nem ért - he - tem,
Mit én nem lát - ha - tok, Ő azt mind lát - ja,
S Krisz - tus - nak ke - gyel - me e - lég ne - kem!

2. Ha gyakran körülvesz kísértés töre, Ijeszt, hogy üdvöm is elveszthetem,
Nem alszik lelkemnek hűséges őre, Krisztusnak kegyelme elég nekem!
3. Ha vár a feladat, sürget a munka, Testem is, lelkem is erőtelen,
Az Úr a segítőm, amint megmondta, Krisztusnak kegyelme elég nekem!
4. Ha eljön maholnap utolsó órá, A földi vándorlást bevégezem,
Az Úrnak orcája ragyog majd énrám, Kegyelme örökre elég nekem!

Pál apostol vallomására épülő ének. „Elég néked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el.” (2Kor 12,9)

77. Jézus, te égi szép

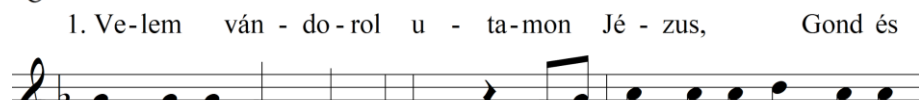
1. Jé - zus, te é - gi, szép, tűn - dők - lő fē - nyű név,
Leg - szen - tebb én - ne - kem e föld ö - lén!
Ben - ned van ir - ga - lom, e - rőd ma - gasz - ta - lom,
Te - ró - lad zeng da - lom, ra - gyogj fe - lém!

2. Az élet száz veszély, én lelkem, mégse félj,
Míg ő hord karjain, hű Mestered!
Elhagynak emberek, mit árt, ha ő veled,
Töröld le könnyedet: Jézus szeret!
3. Akaratod nekem mutasd meg szüntelen,
Ne rejtse el, Mesterem, tetszésedet!
Vezérelj így magad, mutasd meg utadat,
Idegen tájakon jár gyermeked.
4. Tisztíts meg teljesen, szentelj meg, hadd legyen
Fényedből fénysugár az életem,
Míg a homályon át a lelkem otthonát,
Világosságodat elérhetem!

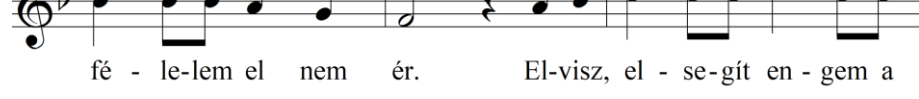
78. Velem vándorol utamon Jézus

1. Ve-lem ván - do - rol u - ta-mon Jé - zus, Gond és

fé - le-lem el nem ér. El-visz, el - se-gít en - gem a

cél - hoz Ő a győ - zel-mes, hű ve - zér, Ő a

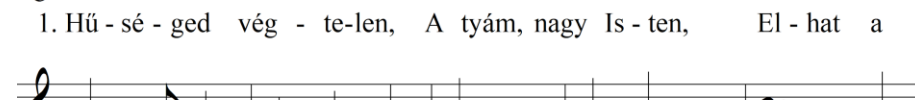
győ - zel-mes, hű ve - zér.

2. Velem vándorol utamon Jézus, Ott az oltalom hű szívén.
Ha a szép napot fellegek rejtik, /: Ő az éltető, tiszta fény. :/
3. Velem vándorol utamon Jézus. Bár az út néha oly sötét,
Soha nincs okom félni a bajtól, /: Amíg irgalmas karja véd. :/
4. Velem vándorol utamon Jézus, Ez a vigaszom baj, ha jó.
Bármi súlyosak rajtam a terhek, /: Segít hordani, ott van ő. :/
5. Velem vándorol utamon Jézus, Túl a sír sötét éjjelén.
Fenn a mennyei, angyali karban /: Nevét végtelen áldom én. :/

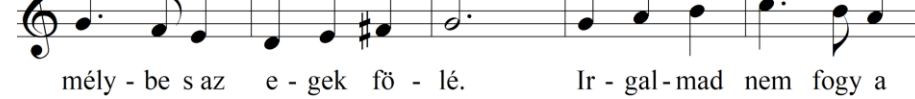
79. Hűséged végtelen

1. Hű - sé - ged vég - te-len, A tyám, nagy Is - ten, El - hat a

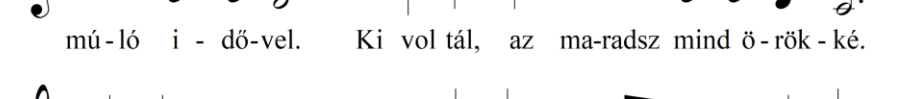
mély - be s az e - gek fő - lé. Ir - gal-mad nem fogy a

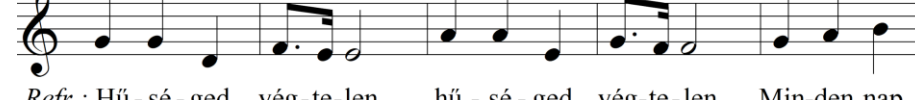
mú - ló i - dő-vel. Ki vol tál, az ma-radsz mind ö - rök - ké.

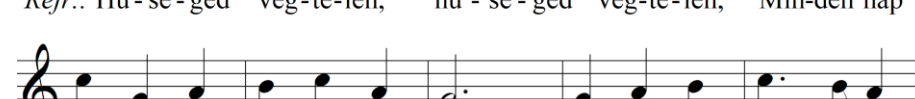
Refr.: Hű - sé - ged vég-te-len, hű - sé - ged vég-te-len, Min-den nap

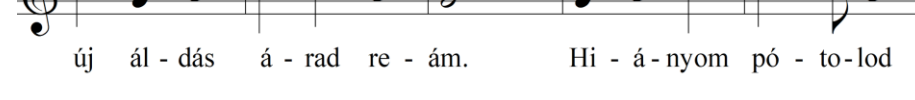
új ál - dás á - rad re - ám. Hi - á - nyom pó - to-lod

ha - tal-mas kéz-zel: Hű-sé-ged vég - te-len, U - ram, hoz - zám.

2. A tél, a nyár, az ősz, a fésző tavasz, A nap, a hold s a nagy csillagsereg
Ezt zengi szüntelen együttes karban: Te vagy az irgalom, a szeretet. Refr.

3. Eltörlőd bűnőmet, békéd vesz körül, Velem vagy, s lényed úgy
megvidámít!

Erőt adsz mára, a holnapra reményt. Áldásod ontja rám bő árjait. Refr.

„Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!” JSir 3,22–23 Ez az ének arról tesz bizonyosságot, hogy Isten nap mint nap jelen van életünkben, melyet nem nagy, látványos tettek, hanem egyszerű, csendes csodák jeleznek.

80. Hadd látlak téged, ó, szívem Ura

1. Hadd lát - lak té - ged, ó, szí - vem U - ra

Nincs más - ban, ben - ned van lel - kem ja - va.

Rád né - zek, jöj - jön bár nap - pal vagy éj

Á - lom - ban, éb - ren csak te légy a fény!

2. Légy nékem bölcsesség, élő Ige, Hadd járjak veled, és légy vélem Te,
Atyám vagy nékem, s én a gyermeked, Éljen bennem, veled így egyé leszek.

3. Légy nékem páncél és győzelmes kard, Pajzsom a harcban, mely védelmet
ad,

Tornó és bástya légy, erős kővár, Erőddel lelkem az egekbe száll.

4. Gazdagság nem kell, sem nagy méltóság, Légy nékem örökség, fénylő
ország!

Első hely szívemben legyen tiéd, Kincsem, Királyom, szent égi Felség!

5. Mennynek Királya, ki győztes Úr vagy, Hadd jussak hozzád, ó, tündöklő
Nap!

Szívemnek Szíve, ha rám bármi jó, Hadd látlak Téged, ó, Üdvözítő!

Az Istennek átadott élet bizonyágtétele szólal meg az ének soraiban,
könyörgés, hogy ő legyen mindenben az első, a középpont, az élet értelme és
célja. A szöveg ősi ír költemény alapján született, mely az 5. században élt
Szent Patrik személyéhez kapcsolható.

81. Tehozzád jövünk

1. Te - hoz - zád jö - vünk már Is - te - nünk, Ne szól - jon
A szí - vünk oly sö - tét, ó, se - gíts, É - lesz - sze

I - géd hi - á - ba! Áldd meg, ó U - ram, ez é - ne - künk,
I - géd vi - lá - ga.

Le - gyen már csak ti - ed é - le - tünk, Ne szól - jon

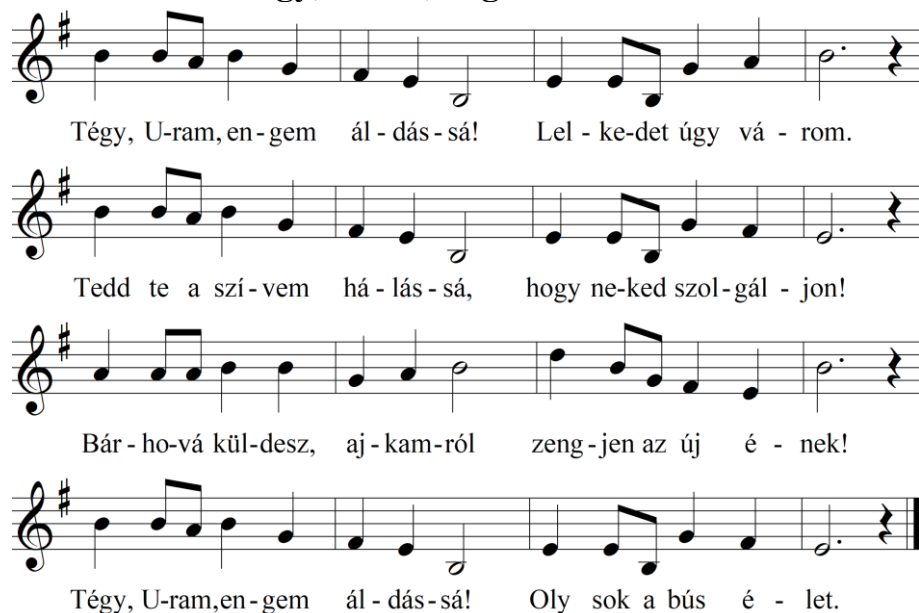
I - géd hi - á - ba, Ne szól - jon I - géd hi - á - ba!

2. Ha fülünk Igédre nem figyel, Lábunkkal járunk a sárba'.
Vágyaink szakítanak Tőled el, Nem fénylik mécsünk világa.
Ó, Uram, templomod hadd legyen, A szívünk megszentelt hely legyen!
Ne szóljon Igéd hiába, Ne szóljon Igéd hiába.

3. Ajkunkon hazugság bélyege, Megrontott életünk átka.
Hogy állunk elődbe így, Uram Naponként Téged imádvá?
Nyisd meg a szemünk, hogy láthassunk! Szenteld meg ajkunk, hogy
áldhassunk!
Ne szóljon Igéd hiába, Ne szóljon Igéd hiába!

4. A szívünk összetört, ó, Uram, Itt állunk előtted gyászba'.
A mélyből hozd ki az életünk, Ne szóljon Igéd hiába!
Áldd meg az Igét, hogy érthessük, Dicsérve Tégedet, élhessünk,
Ne szóljon Igéd hiába, Ne szóljon Igéd hiába!

82. Tégy, Uram, engem áldássá

Tégy, U-ram, en - gem ál - dás - sá! Lel - ke-det úgy vá - rom.

Tedd te a szí - vem há - lás - sá, hogy ne-ked szol - gál - jon!

Bár - ho-vá kül-desz, aj - kam-ról zeng - jen az új é - nek!

Tégy, U-ram, en - gem ál - dás - sá! Oly sok a bús é - let.

KERESZTYÉN ÉLET Ifjú egyház

83. Az Úrnak zengjen az ének

1. Az Úr-nak zengjen az é-nek, kit di-csér ten-ger, a föld.

Az é - gen zúg-nak a fé-nyek, ne-ve nagy, mindent be-tölt.

Ki-ált - sunk, mi is e - gyütt ki-ált - sunk! Föl az

Úr-hoz ki-ált - sunk! A Te ál - dá - sod száll-jon ránk, U-runk!

2. Ha bánat sebzi a szíved, majd Jézus hozzád hajol.
Ha szádon hallgat az ének, csodaszép dalt ad: dalolj!
/: Reménység, gyere, áldott reménység,
Gyere, fényes reménység, Gyere hozzánk, hogy múljon a sötét! :/
3. Csak lépünk bátran az útra, nem várva semmit se már.
Lesz harcunk újra meg újra, de a célban várva vár:
/: Dicsőség, gyönyörű szép dicsőség,
Örök, égi dicsőség. Neved áldassék, Jézus, szerteszét! :/

84. Jézus a mi oltalmunk

Refr.: Jé - zus a mi ol - tal-munk, e - rős - sé - günk, ha
 Ő a mi pán - cé - lunk, e - rős paj - zsunk, ha

ránk sza-kad min - den baj, még - se fé - lünk.
 rá - n - k tör az el - len - ség, ben - ne bíz - zunk.

1. Ez a Föld szét - hul - lik, min - den hegy el - om - lik,
 de egy kő - szik - la ö - rök - ké áll.

Taj - ték - zik a ten - ger, gyil - kol a sok fegy - ver,
 né - künk még - sem árt a ha - lál.

Refr. Jézus a mi oltalmunk...

2. Eladó már minden, örömd még sincsen, ha ez a forrás nem árad rád.
 Ő az, aki ingyen, már od'adott mindent, értünk áldozva önmagát.

Refr. Jézus a mi oltalmunk...

3. Fogták, elítélték és megfeszítették, Isten Fiát mi helyettünk.
 Nincs már ítélet, vád sohasem érhet, vére eltörölt minden bűnt.

Refr Jézus a mi oltalmunk...

A 16. században a végvári vitézek voltak a keresztyénség védőbástyái, harcaikat Tinódi Lantos Sebestyén lelkesítő énekei segítették. Az ő emlékezetére, egyszersmind Krisztus mai katonáinak bátorítására íródott ez a modern, 20–21. századi históriás ének. *(A szerző)*

85. Mint szarvas hús vízforrásra

1. Mint szar - vas hús víz - for - rás - ra, úgy szom - ja - zik lel - kem
 rád, Vá - gyó - dom az é - lő Is - ten u - tán,
 hogy mehessek hoz - zá. Mért csüggedsz el, én lel - kem, hisz
 paj - zsod ő és tá - ma - szod, Bízz az Úr - ban, mert
 kar - ja meg - sza - ba - dít, s há - lá - val ál - do - zol.

86. Hajnalórán - reggeli imádság

1. Haj - nal-ó - rán lel-kem éb - red szent sza-vad, ha hall - ga-tom,
Jöjj be hoz-zám, lásd, ki-tá - rom min-den aj - tóm, ab - la-kom!

Mes-te-rem, ta-níts a csend-ben szót-la-nul meg-ál - la-nom!

2. Hajnalórán zengi minden végtelen hatalmadat,
Mesterem, taníts beszélni, gyöngé számba add szavad!
Hadd siessek hozzád hívni mind a megfáradtakat!

87. Erdő mellett estvéledtem - esti imádság

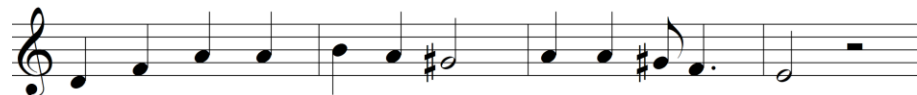
1. Er-dő mel-lett est-vé-led-tem, Su-bám fe-jem a - lá tet-tem.

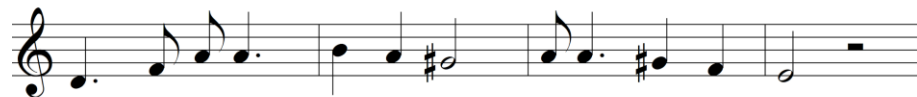
Ösz-sze-tet-tem két ke-ze-met, Úgy kér-tem jó Is-te-ne-met:

2. Én Istenem, adjál szállást!
Már meguntam a járkálást;
A járkálást, a bujdosást,
Az idegen földön lakást.
3. Adjon Isten jó éjszakát,
Küldje hozzánk szent angyalát:
Bátorítsa szívünk álmát;
Adjon Isten jó éjszakát!

88. Sok számos esztendőket - köszöntő ének

1. Sok szá - mos esz - ten - dő - ket ví - gan meg-él - hess,

Nap - ja - i - dat szám-lál - ni ne lé - gyen ter - hes,

Az ég har - mat - ja szí-ve - det ú - jít - sa,

Ál - dá - sok ár - ja há - zad el bo-rít - sa.

2. Tenéked minden öröm holtig adassék,
Amellett semmi bánat ne barátkozzék,
Légyen éltednek virága mind kinyílt,
Szíved ne szenvedjen semmi sebes nyílt.
3. Míglen az egek várát nyilván szemlélhesd,
Ott aztán az életet jobbal cserélhesd,
Az Úr a boldog életben részt adjon,
A szentek serge közükbe fogadjon.

Erdélyi névnapköszöntő, melyet áldáskívánásként énekelhetünk gyülekezeti közösségben vagy akár családi körben is. Akkor szólal meg igazán szépen, ha a 2-3. versszakot alkalmazkodó ritmussal énekeljük.

89. Az Úr vezessen végig az úton - ír áldás

1. Az Úr ve-zes-sen vé-gig az ú-ton, ha szer-teszét so-dor is a sors,

Mert ha Ő-ben-ne bíz-va bí-zunk, nagy örömben majd talál-ko-zunk.

És míg új-ra lát-juk egy-mást, Is-ten a ke-zé-ben tartson meg,

És míg új-ra lát-juk egy-mást, Is-ten a ke-zé-ben tartson meg!

90. Teremts bennem tiszta szívet

Te-remts ben-nem tisz - ta szí - vet, ó, U - ram! Az

e-rős lel - ket ú - jítsd meg ben - nem!

Ne vess el en - gem a Te or - cád e - lől,

Szent lel - ked ne vond meg tő - lem!

Tá - mo-gass az en - ge-de-lmes - ség lel - ké - vel,

Sza-ba-dí - tá - sod ö - rö-mét add ne - kem!

91. Kenyered és borod táplál

1. Ke-nye-red és bo-rod táp-lál en-gem,

Te gyó-gyí-tod szí-vem, hogy-ha fáj.

Ma-radj ve-lem, úgy kér-lek, Jé - zus, ma-radj ve-lem!

Ti - ed va-gyok, Ne-ked é - lek már!

2. Amíg veled járok én az úton,
Minden gondom messze-messze száll.
Maradj velem...

3. Hétköznapiok terhe, ami fáraszt,
Adj erőt, ha nem bírom tovább!
Maradj velem...

4. A te tested éltesse bennünket,
Adjon nekünk lelki kenyeret!
Maradj velem...

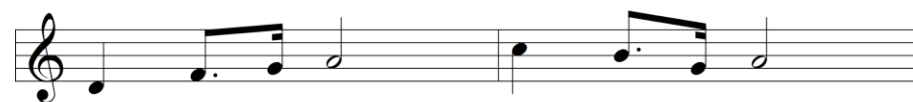
5. A te véred által menekül meg
Földünk népe minden bűn alól.
Maradj velem...

6. Leborulva hálát adok neked,
Szívemből most hála dala száll.
Maradj velem...

92. Örvendjete, mert Isten úgy szeret

1. Ör - vend - je - tek, mert Is - ten úgy sze - ret,
Bé - két a - kar, nem zord í - té - le - tet,

Ör - vend - je - tek, ör - vend - je - tek!

Jé - zus az Is - ten Fi - a el - jött ér - te - tek,
Nem kell a ső - tét - ség - ben bűn - ben él - ne - tek,

Refr.: Hall - já - tok meg e jó hírt, em - be - rek!

2. Örvendjete, Jézus feltámadott:
Új életet és új reményt hozott.
Örvendjete, örvendjete!
Nála az örök élet forrása ered,
Jöjjetek, igyatok hát élető vizet!
/: Halljátok meg e jó hírt, emberek! :/
3. Örvendjete, mert Jézus újra jön!
Elszáll a gond, felszárad mind a könny!
Örvendjete, örvendjete!
Fölragyog az Igazság, végre győz a jó,
Ország, szent uralma örökkévaló.
/: Halljátok meg e jó hírt, emberek! :/

Forrásjegyzék

	cím	forrásadatok
1	Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő	D: Peter Gippenbuch (Köln, 1638) dallamának magyar változata Sz: Friedrich Spee von Langenfeld (1591–1635) - O Heiland, reiß die Himmel auf (1622), David Gregor Corner (1631) F: Tárkányi–Zsaskovszky: Katolikus egyházi énektár, 1855
2	Csillagoknak teremtője	D: Csoportos templomi ének (Lövete, Forrai Magdolna gyűjtése) Sz: „Conditor alme siderum” latin himnuszról régi fordítások alapján
3	Jöjj, áldott nagy Királyunk	D: Erfurter Enchyridion, 1524 - Herr Christ der einig Gott's Sohn Sz: Csorba István
4	Áldott az egek Ura	D: Freylinghausen énekeskönyve, Halle, 1704 Sz: Heinrich Held, 1658 - Gott sei Dank durch alle Welt F: Zengedező Mennyei Kar, 1735
5	Jövel, jövel, Immánuel,	D: 15. századi latin szertartáskönyv (Liber me 2 szolamú tropusának tenorja) Sz: Psalterium Cantionum Catholicorum, Köln 1710 - Veni, veni Emmanuel F: Szedő Dénes fordítása alapján
6	A jöttöd miként várjam, hogyan fogadjalak	D: Melchior Teschner, 1614 - Valet wir ich dir geben Sz: Paul Gerhardt, 1653 - Wie soll ich dich empfangen
7	Áldott az Isten, mindnyájunknak Atyja	D: RÉ 315 Sz: Sántha Károly
8	Kitárom előtted	D: RÉ 483

	szívem	Sz: Kovács Sándor
9	Hadd zengjen énekszó (In dulci júbilo)	D: 14. századi kétnyelvű (latin-német) ének, Wittenberg, 1529 Sz: A hagyomány szerint Heinrich Suso F: Túrmezei Erzsébet
10	Istennek szent Fia	D: Hohenfurth, 1410 - Ave Hierarchia Sz: Johann Horn énekeskönyve, 1544 - Gottes Sohn ist kommen F: Új Zengedező Mennyei Kar, 1743 alapján
11	Krisztus, Atya Istennek egyetlenegy Fia	D: Erfurter Enchiridion, 1524 Sz: Elisabeth Cruciger - Herr Christ der einig Gott's Sohn F: Új Zengedező Mennyei Kar, 1743 alapján
12	Az esztendő fordulóján	D: Szegedi Lénárd énekeskönyve, 1674 Sz: Tornyai Ákos
13	Új esztendő virradott	D: Népi gyűjtés (Felső-Szeged) Sz: 1. vsz Népi gyűjtés, 2-3. vsz Túrmezei Erzsébet
14	Tisztítsd meg szíved. Jeruzsálem népe	D: RÉ 337 Sz: Scholz László
15	Jöjj, szabadíts meg	D: RÉ 241 Sz: Kádár Ferenc
16	A Bárány hordja csendesén	D: Wolfgang Dachstein, Strasbourger Kirchenamt 1525 - An Wasseflüssen Babylon Sz: Paul Gerhardt, 1647 - Ein Lämmlein geht und trägt die Schuld F: Túrmezei Erzsébet
17 a	Felnézek rád, csodás kereszt	D: „Hamburg” - Edward Miller, 1778 Sz: Isaac Watts, Hymns 1707 - When I survey thy wondrous Cross F: Révész Árpád

17 b	Ha a keresztre néz szemem	D: „Rockingham” - Lowell Mason, 1825 Sz: Isaac Watts, Hymns, 1707 - When I survey thy woundrous Cross F: Thaly Loránt fordítása alapján
18	Uram, közel voltam hozzád	D: Berkesi Sándor Sz: Kádár Ferenc
19	Mind jöjjetek, örvendjetek	D: Hohenfurt 1410, Cseh testvérek 1544, Christlichs Gesangbüchlein, Einsleben 1568 Sz: 1. vsz Medingen bei Lüneburg 1380, 2-5. vsz Cyriakus Spangenberg (1568) a 14. sz-i latin „Resurrexit Dominus” nyomán F: Dóka Zoltán
20	Dicsőség néked, Istenünk	D: Melchior Vulpus, 1609 Sz: Michael Weisse - Gelobt sei Gott in höchsten Thron F: Túrmezei Erzsébet
21	Ó, győzelmes nagy Királyunk	D: RÉ 296 Sz: Ernst Christoph Homburg - Ach wundergrosser Siegesheld
22	Megváltónk földről mennybe ment, halleluja	D: Melchior Franck, 1627/28 Sz: Bartholomäus Gesius, 1601 – Gen Himmel aufgefahren ist, a „Caelos ascendit” alapján F: 1. vsz Hamar István, 2-5. vsz Ugrai Kovács Artúr
23	Jöjj, Szentlélek Úr Isten	D: Zsasskovszky fivérek, Énekkönyv, 1859 Sz: Kisdi Benedek, Cantus Catholici 1651
24	A menny Urának tisztelet	D-Sz: Nikolaus Decius ca. 1522 - a latin Gloria in excelsis alapján Allein Gott in der Höh’ sei Ehr F: Dóka Zoltán
25	Bár szétszakadva él az egyház	D: RÉ 274 Sz: Samo Chalupka

		F: Dóka Zoltán
26	Az élet nékem Krisztus	D-Sz: Melchior Vulpus, 1609 - Christus, der ist mein Leben F: Zöngedező Mennyei Kar, 1692 alapján Payr Sándor, 1911
27	Bizony betelik az idő	D: Martin Luther, Wittenberg 1529 Sz: Bartholomäus Ringwaldt, 1586 - Es ist gewisslich an der Zeit, a „Dies irae” sequentia és egy német ének (1565) után F: Zöngedező Mennyei Kar, 1692 alapján Zábrák Dénes, 1911
28	Midőn eljön az én óráim	D: Martin Luther, Wittenberg 1529 Sz: Nikolaus Herman 1560, 5.v Köln 1574 - Wenn mein Stündlein vorhanden ist F: Új Zengedező Mennyei Kar, 1743 alapján Sántha Károly, 1911
29	Ó, örök Isten, ki Atyánk vagy nékünk	D: RÉ 161 Sz: F. Varga Lajos
30	Hiszünk egy Istenben	D: RÉ 215 Sz: Pásztory-Kupán István
31	Ó, én lelkem, dicsérjed Istenedet	D: RÉ 8 Sz: Szenci Molnár Albert, 1607
32	Ó, idvességes áldozat	D: RÉ 233, ill. a „Vexilla regis” himnusz dallama, (Protestáns Graduál, 1996 szerint) Sz: Öreg Graduál, 1636
33	Készülj Urad elé, lelkem	D: Johann Crüger, 1649 Sz: Johann Franck, 1646 - Schmücke dich, o liebe Seele F: Új Zengedező Mennyei Kar, 1743 alapján Zábrák Dénes, 1911
34	Neked zendül Istenünk a hála	D: RÉ 275 Sz: Dóka Zoltán

35	Ki asztalt terítész	D: Berkesi Sándor Sz: Ismeretlen
36	A fényes nap immár elnyugodott	D-Sz: Csík megyei és moldvai népi gyűjtések alapján
37	Ó, terjeszd ki, Jézusom	D: Svéd népi dallam Sz: Carolina Vilhelmina Sandell-Berg F: Túrmezei Erzsébet
38	Istenem, lásd meg a sok hazugságot	D: RÉ 12 Sz: Kádár Ferenc
39	Seregeknek Ura, felséges Isten	D: RÉ 450 Sz: 18. századi debreceni énekeskönyvek
40	Aki veti segedelmét az Istennek hatalmába	D: Öreg Debreceni énekeskönyv, 1778 Sz: Huszár Gál, 1560
41	Jer, örvendezzünk az Úr Istennek	D: Huszár Gál, 1560 Sz: Huszár Gál, 1574
42	Örüljete az Istennek	D: Paradicsom mezejében, (Hadikfalva, Domokos Pál Péter gyűjtése, 1950) Sz: 18. századi debreceni énekeskönyvek
43	Dicsérd én lelkem minden erődben	D-Sz: HG 1560
44	Ó, boldog az az ember, ki Isten útján jár	D: Heinrich Schütz, 1661 Sz: Cornelius Becker - Wohl denen, die da wandeln F: Vizi István
45	Jer, emlékezzünk keresztyén népek	D-Sz: HG 1560
46	Dicsérjétek az	D: RÉ 501

	Istent a mennyégben	Sz: 18. századi debreceni énekeskönyvek
48	Jó dolog az Urat áldani, dicsérni	D: Elmegyek, elmegyek, vissza se tekintek Sz: Kerekes Károly
52	Aldjátok Istent szent templomában	D: Nyílik a rózsza Sz: Kerekes Károly
50	Isten nevét dicsérem, szívem csupa hála	D: Az árgyélus kismadár Sz: Kerekes Károly
49	Urunk nagy nevét áldja a világ	D: Hopp, ide tisztán Sz: Kerekes Károly
47	Védelmezz, Istenem, ügyemnek fogd pártját	D: Fürjecském, fürjecském Sz: Kerekes Károly
51	Tehozzád emelem szemeim, Istenem	D: A búza mezőben három féle virág Sz: Kerekes Károly
53	Dicsérjük Istent! Mind, ki féli	D: Johann Crüger, 1657 Sz: Paul Gerhardt, 1653 - Lobet den Herren alle, die in ehren F: Túrmezei Erzsébet
54	Mind adjon hálát Istennek	D: Johann Crüger 1657, a 89. genfi zsoltár motívumára Sz: Paul Gerhardt, 1647 - Nun danket all und bringet Ehr F: Túrmezei Erzsébet
55	Urunk, ez a hála napja	D: Johann Anastasius Freylinghausen énekeskönyve, Halle, 1704 Sz: César Malan F: Kéri Tamás, Vizi István 1-5. vsz, Hamar

		István 6. vsz
56	Felséges Isten, nagy nevedet áldom	D: RÉ 225 Sz: Kádár Ferenc
57	Magasztalunk égi fénynél	D: Nincsen apám, nincsen anyám (Nyitra vm, Kodály Z gyűjtése) Sz: Kádár Ferenc
58	Zengd Isten nevét	D: Sir Charles Hubert Hastings Parry (1848- 1918) Sz: Henry Williams Baker (1821-77) - O praise ye the Lord (Laudate Dominum) F: Gerzsényi Sándor
59	Hálás szívvel áldunk Téged, Istenünk	D: Edward Elgar Sz: Gerzsényi László
60	Szívből köszönöm, Uram, az életet	D-Sz: Claude Frayssé, 1976, Zsolt 9,2-3 alapján - Je louerai l'Éternel F: Mikes Attila
61	Hálát adok, Uram, az életért!	D-Sz: Soproni János, Hozzád szól az ének, 1993
62	Bűneid átkos börtöne alján	D: Berkesi Sándor Sz: Kádár Ferenc
63	Újszövetséged elfogadom	D-Sz: Vándor Gyula
64	Siessetek, hamar lejár	D-Sz: Füle Lajos
65	Új szívet adj	D: Balla Péter Sz: Vargha Tamás
66	Keresd az Istent, népem	D: Berkesi Sándor Sz: Kádár Ferenc
67	Egy szív érettem dobogott	D: Bányai Jenő Sz: 1-2. vsz Dénes Ferenc, 3. vsz Bányai Jenő
68	Jöjj, az Úr vár reád	D: Oskari Viljanen Sz: Simo Korpela

		F: Hamar István
69	Jöjj el az élet vizéhez	D: George Coles Stebbins (1846-1945) Sz: Fanny Jane Crosby (1820-1915) - Come with thy sins to the fountains F: Sréter Ferenc
70	Boldog, kinek a béke minden vágya	D: RÉ 8 Sz: Kovács Sándor
71	Uram, tied vagyok én	D: RÉ 213 Sz: K. Kunrád F: Hamar I
72	Jézus, te vagy nékem	D: RÉ 256 Sz: Borkó Julianna
73	Kérlek téged, Istenemet	D: Cseh testvérek, 1561/1566 Sz: Christian Gellert F: Dunántúli evangélikus énekeskönyv, 1805 alapján Rezessy László
74	Mindeddig vélem volt az Úr	D: Nikolaus Decius ca. 1522 Sz: Aemilie Juliane von Schwarzburg- Rudolstadt, 1714 - Bis hierher hat mich Gott gerbracht
75	Éltem minden dolgában	D: Heinrich Isaac, ca. 1495 - Innsbruck, ich muß dich lassen Sz: Paul Flemming, 1633 - In allen meinen Taten F: Balicza Iván
76	Ha utam borítja	D: Draskóczy László Sz: Vargha Tamás
77	Jézus, te égi szép	D: Caroline Volla Sørle, 1910 Sz: Moe Ole Teodor, 1904 - Jesus det eneste F: Túrmezei Erzsébet
78	Velem vándorol utamon Jézus	D: Armas Maasalo (1885-1960) Magyar szöv: Túrmezei Erzsébet
79	Hűséged végtelen	D: William Marion Runyan Sz: T. O. Chisholm - Great is thy faithfulness

		F: Gerzsenyi László
80	Hadd áldlak téged, ó, szívem Ura	D: „Slane” Ősi ír dallam Sz: Ősi ír források alapján Eleanor H. Hull, 1912 - Be thou my vision F: Vizi István
81	Mint szarvas hús vízforrásra	D-Sz: Marty J. Nystrom, 1983 - As the deer pants for the water
82	Tehozzád jövünk már Istenünk	D és Sz: ismeretlen
83	Tégy, Uram, engem áldássá	D-Sz: Füle Lajos
84	Az Úrnak zengjen az ének	D: Spirituálé Sz: Kádár Ferenc
85	Jézus a mi oltalmunk	D-Sz: Pálhegyi Dávid
86	Hajnalórán lelkem ébred	D: 14. századi trubadúr dallam Sz: Pálhegyi Ferenc

87	Erdő mellett estvéledtem	D-Sz: Pásztó, Kodály Z. gyűjtése (1922)
88	Sok számos esztendőket vígán megélhess	D-Sz: népi gyűjtés (Lajtha L.széki gyűjtéséből) Sok Szent János napokat
89	Az Úr vezessen végig az úton	D: Markus Pytlik Sz: Keresztényi Imre
90	Teremts bennem tisztta szívet	D-Sz: Keith Green - Creat in me a Clean Heart Zsolt 51,12-14 alapján
91	Kenyered és borod táplál engem	D: Andrew Lloyd Webber Sz: Tim Rice - The last Supper F: 2-3. vsz Gáncs Márta, 4-5. vsz Szládek István
92	ÖrvendjeteK, mert Isten úgy szeret	D: Pálhegyi Dávid Sz: Pálhegyi Ferenc

ÜNNEPEK

- Advent

1. Ó jöjj, ... Üdvözítő
2. Csillagoknak teremője
3. Jöjj, áldott nagy Királyunk
4. Áldott az egek Ura
5. Jövel,... Immánuel
6. A jöttöd miként várjam
7. Áldott az Isten
8. Kitárom előtted szívem

- Karácsony, vízkereszt

9. Hadd zengjen énekszó
10. Istennek szent Fia
11. Krisztus, Atya Istennek

- Óév, újév

12. Az esztendő fordulóján
13. Új esztendő virradott

- Böjti idő

14. Tisztítsd meg szíved
15. Jöjj, szabadíts meg

- Nagyhét

16. A Bárány hordja csendesen
- 17a Felnézek rád, csodás kereszt
- 17b Ha a keresztre néz szemem

- Húsvét

18. Uram, közel voltam hozzád
19. Mind jöjjetek, örvendjete
20. Dicsőség néked, Istenünk

- Áldozócsütörtök

21. Ó, győzelmes... (an.296)
22. Megváltónk földről

- Pünkösd

23. Jöjj, Szentlélek Úr Isten,

- Szentháromság

24. A menny Urának tisztelet

- Egyház, reformáció

25. Bár szétszakadva él

- Örök élet

26. Az élet nékem Krisztus
27. Bizony betelik az idő
28. Midőn eljön az én órá

ISTENTISZTELET

- Keresztelő

29. Ó örök Isten

- Úrvacsora

30. Hiszünk egy Istenben
31. Ó, én lelkem, dicsérjed
32. Ó, idvességes áldozat
33. Készülj Urad elé, lelkem

- Esküvő

34. Neked zendül, Istenünk

NAPKÖZBEN

- Asztali áldás

35. Ki asztalt terítesz

- Este

36. A fényes nap
37. Ó, terjeszd ki, Jézusom

ZSOLTÁRI ÉNEKEK

38. Istenem, lásd meg - Ps 12
39. Seregeknek Ura - Ps 84
40. Aki veti segedelmét - Ps 91
41. Jer, örvendezzünk - Ps 95
42. Örüljete az Istennek - Ps 100
43. Dicsérd én lelkem - Ps 103
44. Ó, boldog az az ember - Ps 119
45. Jer, emlékezzünk - Ps 121
46. Dicsérjete az Istent - Ps 148
47. Védelmezz, Istenem - Ps 43
48. Jó dolog az Urat áldani - Ps 92
49. Urunk nagy nevét - Ps 96
50. Isten nevét dicsérem - Ps 111

51. Tehozzád emelem - Ps 123

52. Áldjátok Istent - Ps 150

KERESZTYÉN ÉLET

- Dicséret, hálaadás

53. Dicsérjük Istent!
54. Mind adjon hálát
55. Urunk, ez a hála napja
56. Felséges Isten
57. Magasztalunk égi fénynél
58. Zengd Isten nevét
59. Hálás szívvel áldunk
60. Szívből köszönöm, Uram
61. Hálát adok, Uram, az életért

- Bűnbánat, megtérés

62. Bűneid átkos börtöne alján
63. Újszövetséged elfogadom
64. Siessetek, hamar lejár
65. Új szívet adj
66. Keresd az Istent, népem!
67. Egy szív érettem dobogott
68. Jöjj, az Úr vár reád
69. Jöjj el az élet vizéhez

- Hitvallás, bizodalom

70. Boldog, kinek a béke
71. Uram, tied vagyok én
72. Jézus, te vagy nékem
73. Kérlek téged, Istenemet
74. Mindeddig vélem volt az Úr
75. Éltem minden dolgában
76. Ha utam borítja
77. Jézus, te égi szép
78. Velem vándorol utamon
79. Hűséged végtelen
80. Hadd látlak téged
81. Tehozzád jövünk már
82. Tégy, Uram, engem áldássá

- Ifjú egyház

83. Az Úrnak zengjen az ének
84. Jézus a mi oltalmunk
85. Mint szarvas
86. Hajnalórán lelkem ébred
87. Erdő mellett estvéledtem
88. Sok számos esztendőket
89. Az Úr vezessen végig az úton
90. Teremts bennem tiszta szívet
91. Kenyered és borod táplál engem
92. Örvendjete, mert Isten úgy szeret